శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౧౯   ౧౯౬౨, ఆగస్టు; శుభకృత్తు - శ్రావణము   సంచిక ౨

విషయసూచిక

శ్రీ రామకృష్ణ మఠ ప్రచురణములు

740 పుటలు	శ్రీరామకృష్ణ సూక్తి సుధ (తొలికూర్పు)	రూ. 7/50
496 పుటలు	శ్రీ రామకృష్ణ లీలామృతము (ద్వితీయ ముద్రణము)	రూ. 5/-
144 పుటలు	శ్రీ శారదాదేవి	రూ. 1-25
312 పుటలు	శ్రీ శారదా ప్రసంగములు	రూ. 3-00
540 పుటలు	శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము (సంగ్రహ జీవితసహితము)	రూ. 3-50
432 పుటలు (సాదా) రూ. 3-50	శ్రీవివేకానంద జీవితచరిత్ర (అట్టబైండు)	రూ. 4/-
564 పుటలు	స్వామి - శిష్య సంవాదములు (ప్రథమ ముద్రణము)	రూ. 5/-
344 పుటలు	బ్రహ్మానంద బోధనలు (ప్రథమ ముద్రణము)	రూ. 3-50
330; 324 పుటలు	సందేశతరంగిణి - 2 భాగములు (ఒక్కొక్క భాగము)	రూ. 3/-
402 పుటలు	పారమార్థిక సంభాషణలు	రూ. 3/-
504 పుటలు	శ్రీమద్భగవద్గీత (ఆఱవ ముద్రణము)	రూ. 4/-

జ్ఞానయోగము 4 00 రాజయోగము	2	50
కర్మయోగము 1 50 భక్తియోగము	1	50
నారద భక్తి సూత్రములు ...	3/-	
పరతత్త్వప్రసంగము ...	2/-	
శ్రీ నాగమహాశయుని జీవిత-చరిత్ర ...	1	25
ప్రబోధరత్నాకరము ...	2	25
శ్రీ శారదాదేవి చరిత్ర ...	2/-	
దేవీమాహాత్మ్యము ...	2/-	
వివేకానందలేఖావళి (మొదటిభాగము)	1	50
వివేకానందలేఖావళి (రెండవభాగము)	1	75
శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు ...	1	25
హిందూ మతము ...	1	25
అనుష్ఠాన వేదాంతము ...	1	25
కులము, సంస్కృతి, సామ్యవాదము	1/-	
వివేక సూర్యోదయము ...	1	25
భారతీయ మహిళ ...	1/-	
కఠోపనిషత్తు ...	0	80
శ్రీ పరమహంస నీతికథారత్నములు	0	75
గిరీశచంద్ర 0 75 భక్తిమార్గము	0	50
షికాగో నగరోపన్యాసములు ...	0	50
గురూపదేశములు 0 50 శ్రీకృష్ణవాణి	0	40
శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ ...	0	37
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము ...	0	37
శ్రీ శారదా సూక్తి నవనీతము ...	0	40
నా సంస్కరణ యుద్ధవిధానము ...	0	37
నా గురుదేవుడు 0 40 బుద్ధ ఉవాచ	0	37
శ్రీరామకృష్ణుడు, వివేకానందస్వామి	0	25
శ్రీ పరమహంస జీవిత సంగ్రహము...	0	25
పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు ...	0	25
నవీన భారతదేశము ...	0	25
తాపత్రయ చికిత్స ...	0	25
పవహారిబాబా 0 25 ముక్తిమార్గము	0	19
సర్వం విష్ణుమయం జగత్ ...	0	19
శ్రీ రామకృష్ణ ఆరాత్రికము ...	0	12
శ్రీరామనామసంకీర్తనము 0 6 యతిగీతము	0	6
నామతము 0 3 వి. సింహగర్జనము	0	3

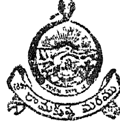
శ్రీ దొడ్డ భాగవతము - మొదటి సంపుటము రూ. 6-50; రెండవ సంపుటము రూ. 5-50;
మూడవ సంపుటము రూ. 7-50 (మూడును ఒకేపరి కొన్నచో: రూ. 18-50)

ఇవియేకాక సంస్కృత, ఆంగ్ల, తమిళ, హిందీ, కన్నడ గ్రంథములు,

వేదాంత కేసరి (ఆంగ్లము) శ్రీ రామకృష్ణ విజయము (తమిళము)

అను మాసపత్రికలును మాయొద్ద దొరకును

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4



'అఖిలవిభు శరణొందుమ, యా క్షణంబ యతనికృప నీవ ననుభావ్య మగును వత్స.'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౧౮ } ౧౯౬౨ – ఆగస్టు : : శుభకృత్తు – శ్రావణము { సంచిక ౨

శ్రీః

సౌందర్యలహరి

మూలము : శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

టీక : నే. భ.

లలాటం లావణ్యద్యుతివిమల మాభాతి తవ యద్
ద్వితీయం త న్మన్యే మకుటఘటితం చన్ద్రశకలమ్
విపర్యాసన్యాసా దుభయ మపి సమ్భూయ చ మిథ
స్సుధాలేపస్యూతిః పరిణమతి రాకాహిమకరః ॥

(హే దేవి)	(అమ్మా)	(ఇతియత్)	(అనుట ఏదికలదో)
లావణ్య	లావణ్యము నెడి	(తస్మాత్)	(అందువలన)
ద్యుతి	కాంతిచేత	మకుటఘటితం	కిరీటముపై కూర్పబడియున్న
విమలమ్	నిర్మలమైన	చన్ద్రశకలం	చంద్రఖండము
తవ	నీ	ద్వితీయం	రెండవది
లలాటం	నొసలు	అభవత్	ఆయెను (అని)
ఆభాతి	[చందమామవలె] వెలుగొందుచున్నది	మన్యే	తలంతును

విపర్యాసన్యాసాత్	ఉత్కోటియగు చంద్రఖండమును అధఃకోటియగునొసటిని త్రిప్పి పెట్టుట వలన	మిథః	అన్యోన్యము
		సమ్భూయ	కలసి
		సుధాలేపస్యూతిః	అమృతరసలిప్తమగు
		రాకాహిమకరః	పున్నమచందమామగా
	రెండును	పరిణమతి	రూపొందును.

తా॥ అమ్మా, విశుద్ధమై లావణ్యము దొలకు నీ నుదుటిని జూడగా అది శృంగములు క్రిందికి వంగిన నెలవంకవలె నున్నది. నీ కిరీటముపై శృంగములు పైకి తిరిగి యున్న నెల వంక రెండవ దగుచున్నది. రెంటిని తలక్రిందులు చేసి కలిపిన పున్నమచందమామగా రూపొందును.

భ్రువౌ భుగ్నే కిఞ్చి ద్భువనభయభఙ్గవ్యసనిని
త్వదీయే నేత్రాభ్యాం మధుకరరుచిభ్యాం ధృతగుణమ్
ధను ర్మన్యే సవ్యేతరకరగృహీతం రతిపతేః
ప్రకోష్ఠే ముష్టౌచ స్థగయతి నిగూఢా నర ముమే ॥ ౪౭

హే ఉమే	ఓ ఉమా,	ధృతగుణం	ధరింపబడ్డ అల్లెత్రాడు గలదై,
భువన	లోకాల		
భయభఙ్గ	ఆపదల పోగొట్టుటయందు	సవ్యేతరకర	ఎడమచేత
వ్యసనిని	ఆసక్తికలదానా,	గృహీతం	కైకొనబడినదై,
త్వదీయే		ప్రకోష్ఠే	ముంజేయియు
కిఞ్చిద్	ఇంచుక	ముష్టౌచ	పిడికిలియు
భుగ్నే	వంపబడ్డ	స్థగయతిసతి	కప్పుచుండగా
భ్రువౌ	బొమలజంట	నిగూఢాన్తరం	మఱుగుపడ్డ నడిభాగముగల
మధుకర	తుమ్మెదల	రతిపతేః	మన్మథుని
రుచిభ్యాం	కాంతివంటికాంతిగల	ధనుః	ధనువు అని
నేత్రాభ్యాం	కన్నులచే	మన్యే	తలంతును.

తా॥ లోకముల భయముల పోగొట్ట ఆత్రపడు అమ్మా, ఉమా, ఇంచుకగా వంపబడ్డ నీ బొమలజంట మన్మథునిధనువుగా నాకు కననగుచున్నది. తుమ్మెదల కాంతివంటి కాంతిగల నీనేత్రములే దానికి అల్లెత్రాడుగ నమరి యున్నది. అది మన్మథుని యెడమచేత పట్టుకోబడి యున్నది. వింటెనడిభాగమును పిడికిలియు అల్లెత్రాటి నడిపట్టును ముంజేయియు కప్పియున్నవి.

అహః సూతే సవ్యం తవ నయన మర్కాత్మకతయా
త్రియామాం వామం తే సృజతి రజనీనాయకతయా
తృతీయా తే దృష్టి ర్దరదళితహేమామ్బుజరుచి
స్సమాధత్తే సన్ధ్యాం దివసనిశయో రన్తరచరీమ్ ॥ ౪౮

(దేవి)	(అమ్మా)	సృజతి	సృజించును
తవ	నీ	తే	నీ
సవ్యం	కుడి	దర	ఇంచుకగా
నయనమ్	కన్ను	దళిత	వికసించిన
అర్కాత్మకతయా	సూర్యాత్మకమగుటచే	హేమామ్బుజరుచిః	పైడితామరకాంతిగలదగు (అగ్న్యాత్మకమగు)
అహః	పగటివేళను		
సూతే	ఉత్పాదించును		మూడవ
తే	నీ	దృష్టిః	కన్ను
వామం	ఎడమ	దివసనిశయోః	పగలింటికిని రాత్రికిని
నయనమ్	కన్ను	అన్తరచరీం	నడుమనుండు
రజనీనాయకతయా	చంద్రాత్మకమగుటచేత	సన్ధ్యాం	సందెవేళను
త్రియామాం	రాత్రిని	సమాధత్తే	కలిగించును.

తా॥ అమ్మా, నీ కుడికన్ను సూర్యుడగుటచే పగటివేళను సృజించుచున్నది. నీ యెడమకన్ను నిశానాథు డగుటచే నిశాకాలమును ప్రవర్తింపజేయుచున్నది. ఇంచుకవిచ్చిన హొందామర మిసిమి గల నీ మూడవకన్ను అగ్న్యాత్మక మగుటచే రాత్రింబగళ్లకు నడిమిదైన సంధ్యాకాలమును గలిగించుచున్నది.

విశాలా కల్యాణీ స్ఫుటరుచి రయోధ్యా కువలయైః
కృపాధారా ధారా కిమపి మధురా భోగవతికా
అవన్తీ దృష్టి స్తే బహునగరవిస్తారవిజయా
ధ్రువం తత్ త న్నామ వ్యవహరణయోగ్యా విజయతే ॥ ౪౯

(హే దేవి)	(అమ్మా)	అయోధ్యా	పోరాడుటకుశక్యముకానిది
తే	నీ	కిమపి	ఇట్టి దట్టిదనరాక
దృష్టిః	కన్ను	మధురా	హృద్యమైనది
విశాలా	విస్తారమైనది	భోగవతికా	సుఖానుభవములుగలది
కల్యాణీ	మంగళకరమైనది	అవన్తీ	రక్షించునది
స్ఫుటరుచిః	ప్రస్ఫుటకాంతిగలది	బహు	పెక్కు
కువలయైః	కలువలచే	నగర	నగరాలను

విస్తార	వైశాల్యాదిగుణ యోగము చేత	వ్యవహారః	నిర్దేశింపబడ
		యోగ్యా	తగినది
విజయా	గెల్చునది	ధ్రువం	నిశ్చయముగ
తత్ తత్	ఆయా	విజయతే	సర్వోత్కృష్టముగనున్నది.
నామ	పేళతో		

తా॥ (౧) విశాల (౨) కల్యాణి (3) అయోధ్య (౪) ధార (౫) మధుర (౬) భోగవతి (౭) అవంతి (౮) విజయ—అను నెనిమిది నగరా లున్నవి. ఆ నగరాలకు ఆపే ళ్లున్నవి కాని ఆపేళ్ల కర్థములగు గుణములు అమ్మా, నీ కంటికే గలవు. కావున నిశ్చయముగ ఆపేళ్లతో నీ కంటిని నిర్దేశించుట ఉచితము.

కవీనాం సన్దర్భ స్తబకమకరన్దైకరసికం
కటాక్షవ్యాక్షేప భ్రమరకలభౌ కర్ణయుగళమ్
అముఞ్చన్తౌ దృష్ట్వా తవ నవరసాస్వాదతరళా
వసూయాసంసర్గా దళికనయనం కిఞ్చి దరుణమ్ ॥ ౫౦

(సౌభగవతి)	(అమ్మా)	ఆస్వాద	గ్రోలుటయందు
కవీనాం	కవీశ్వరుల	తరళౌ	లమ్పటములునగు
సన్దర్భ	కావ్యఘట్టములనెడి	కటాక్షవ్యాక్షేప	కడకన్నులనెడి
స్తబక	పూలగుత్తుల	భ్రమరకలభౌ	తుమ్మెదలజంటను
మకరన్ద	తేనెయందు	దృష్ట్వా	కాంచి
ఏకరసికమ్	ముఖ్యరసికమగు	అసూయా	అసూయతో
తవ	నీ	సంసర్గాత్	కూడుటచే
కర్ణయుగళమ్	వీనుగవను	అళికనయనం	నుదుటికన్ను
అముఞ్చన్తౌ	విడువనివియు	కిఞ్చిద్	ఇంచుక
నవ	తొమ్మిది	అరుణమ్	కెంజాయ నెనసినది.
	రసముల		

తా॥ అమ్మా కవీశ్వరుల కావ్యఘట్టములే పూలగుత్తులు, శృంగారాది రసములే అందలిపూదేనె. దాని ననుభవించు రసికములు నీ వీనులు. నీకడకన్ను లనెడి తుమ్మెదలును ఆరసపానమందలి లోభముచేతనో యన వీనుగవను వీడ కున్నవి. దానిని గాంచి అసూయచేతం బోలె నీ నుదుటికన్ను కెంజాయ నెనసియున్నది. రెండుకన్ను లాకర్ణాంతము లనియు నల్లడాలు గల వనియు మూడవకన్ను అరుణదీధితి గల దనియు తాత్పర్యము.—

శశిమహారాజ సంస్మృతులు

[సంపాదకీయము]

(1) శ్రీ శివానందస్వామి

శశిమహారాజు పరమపావనుడు, నిష్కళంకుడు. ఆయనజీవితమును పరిశోధించువారు ఎవరైనను తప్పక మహానందమును చెందుదురు. అప్పటముగా కైంకర్యమునకే అంకితమైన జీవితము ఆయనది. తపస్సునుగూర్చి ఆయన మాటలు పల్కడు. హిమాలయప్రదేశమున తపసుచేయు సంకల్పమే ఆయనకు లేదు. ఆయన కాశికైనను పోయినవాడు కాడు. కేవల మొక్కసారి ఆయన పడమటిదిక్కుగా పయనించి బర్ద్వానుజిల్లాలో నున్న మంగర్ అను గ్రామమువఱకు మాత్రమే పోయియుండెను. ఒకదిన మాయన శ్రీ వివేకానందస్వామితో ''శ్రీరామకృష్ణునికి సమర్పించుటకై నాకు పదునొక్క తమ్ములపాకులు కావలె'' నని చెప్పెను. అందు కాయన ''అది సాధ్యపడదు. అంత మనము భరింపలేము. మిగిలిన, నీవు నాలుగు తమ్మలపాకులనుమాత్రము పెట్టుకోవచ్చు'' అని బదులు చెప్పెను. ఆ దినములలో నాలుగు తమ్మలపాకుల వెల పరకఅణా. అయినను అప్పుడు బరానగరమఠములో కాలము అంతకష్టకాలముగా నుండినది. శశిమహారాజు ''ఆలాగైనచో నే నిచ్చట నిలువను'' అని బదులు చెప్పెను. అందుకు వివేకానందుడు ''చాల మంచిది, చెడ్డబ్బాయి, నీవు నీకు నచ్చినచోటికి పోవచ్చు'' అనెను. శశిమహారాజు మఠమును విడిచి చనెను. కాని మంగర్ వఱకే. మఠమునకు వెలుపల పలుకష్టములకు గుఱికావలసివచ్చెను. ఆయనకు ఇట్టివి వాడుకలో లేవు. కావున మంగర్‌లో ఆయనకు జ్వరము వచ్చెను. కాని ఆయన భక్తుడు కదా. ఆయనకు అంతటి దుఃఖము కలుగునా? ఒకరు (వ్యాపారికాబోలు) ఆయనను చూచి తమయింటికి పిలుచుకొనిపోయి ండను మందును ఇంకను కావలసినవానిని ఇచ్చి చక్కగా చికిత్స చేసిన పిమ్మట మాకొక జాబునుకూడ వ్రాసినాడు. మేమును ఆయనను గూర్చి మిక్కిలి చింతించితిమి. తుదకు నిరంజన్ (శ్రీ నిరంజనానందస్వామి) ఆయనను అచ్చట పట్టుకొని ''చాలు, మూఢా, మనము పోదము, నీకు తపస్సు సమృద్ధిగా సిద్ధించినది ఇప్పుడు నాతో రమ్ము'' అన్నాడు ఆ సోదరశిష్యుడు. మఠమునకు మరలివచ్చిన వెంటనే శశిమహారాజు వివేకానందునితో ''ఇక నేను ఒక్క అడుగైనను వేఱుచోట ఎత్తిపెట్టజాలను. నేను నీకు క్రిందివాడను. నన్ను నీ వెచ్చట నుండుమనినను అట్లే చేసెదను'' అని చెప్పినాడు. అటు పిమ్మట నిజముగనే ఆయన వెలుపల ఉండినదే లేదు. మహిమాచరణ్ బరానగరములో ఒకహైస్కూలును ప్రారంభించి ఉండినాడు. సాధువులను ఆయన ఉపాధ్యాయులుగా నుండుడని వేడుకొనెను. శశిమహారాజు అచ్చట గణి

తము పాఠము చెప్పుచుండెను. తండ్రిగారికి సాయము చేయుటకును, శ్రీరామకృష్ణుని సేవకొఱకును ఏబది రూపాయల నెలజీతమును స్వీకరించుచుండెను. సమర్థుడైన ఉపాధ్యాయుడను పేరు సంపాదించుకొనెను. కాని ఒకటి రెండు నెలలకంటె ఎక్కువ కాలము ఆ ఉద్యోగమును చేయలేకపోయెను.

(2) శ్రీ సర్వానందస్వామి

శశిమహారాజు బలిసిన దేహమును ముఖవైఖరియు మొట్టమొదట నా డెందమున భయమును ఆదరమును కలిగించినవి. ఎవరినైనను సరే లొంగదీసి ఏలు సామర్థ్యము ఆయనముఖలక్షణములలోనే అమరియుండినది.

మొట్టమొదట వచ్చినప్పుడు సాయంకాలము చాల పొద్దుపోయిన పిమ్మటనే నేను మఠమునకు చేరితిని. వచ్చి, విచారించుకోవలసినవాని నన్నిటిని ముగించిన పిమ్మట ఆయన గురుదేవుని కొఱకై నేనేమి తెచ్చితినో అని నన్నడిగెను. ఆలాగు దేనినైనను తేవలెననుట నాకు తెలియదనియు వేఱెవరును నాకు చెప్పనైనలేదనియు ఆయనతో అన్నాను. అప్పుడు ఆయన శాంతముగనే ఐనను శాసించుతీరుతో ''వెలుపలినుండి నీవు మఠమునకు వచ్చునప్పుడెల్ల గురుమహారాజునకు ఏమైనను తెచ్చుచుండవలెను'' అన్నాడు. ఇదే ఆయన నాకు బోధించిన మొదటిపాఠము. నేను సిగ్గుపడితిని. ఆయన నన్ను ''నీ గంపలో నుండున దేమి'' అని అడిగెను. వచ్చుదారిలో భుజించుటకై తెచ్చుకొన్న పండ్లును తినుబండములును అందుండినవనియు భుజించినవి పోగా శేషించిన విప్పుడున్నవనియు నేనంటిని. విని సంతోషించి ''దోషము లేదు, ఆ మామిడిపండ్లను ఇటు తే; వానిని గురుమహారాజున కిమ్ము'' అన్నాడు. అది భుక్తశేష మని నేను చెప్పగా ఆయన ''ఫరవాలేదు, పండును ఒకరొకవైపు తిని యుండినను మిగిలిన భాగమును కడిగి సమర్పింపవచ్చు''నని నిక్కచ్చి చేసినాడు. నాటి రాత్రి తక్కినవస్తువులతోపాటు గురుదేవునకు ఆ మామిడిపండ్లును సమర్పింపబడినవి.

* * *

నేను మఠమునకు వచ్చిన కొన్నిదినములలో శశిమహారాజు మాయొద్ద ఎదురుచూచునది ఫలానా అని కనుగొంటిని. ఆయన కోరినదేమన — చక్కగాను వేళ తప్పకయు సక్రమముగను చుఱుకుగను పనులను నెఱవేర్చుటతోబాటు, ఏ పని చేసినను నిండుమనస్సుతో చేయుట. పూజాగృహకర్తవ్యములను శ్రీ గురుదేవునకు చేయవలసిన సేవలను గొప్పగను అధికశ్రద్ధతోను చేయుట — వీనిని ఆయన మాయొద్ద నిరీక్షించును. వచ్చిన రెండవదినమే పూజాగృహమున ఒకానొక సేవచేయుచున్నప్పుడు ఆయన నాతో ''బాలకా, దీనిని గమనింపుము, ఇచ్చట పటమును శ్రీరామకృష్ణుని పటము అని మాత్రము తలంపకు. గురుదేవుని యథార్థసాన్నిధ్యము ఇచ్చట ఉన్నది. గురుదేవుని సజీవసాన్నిధ్యమును సాక్షాత్కరించుకొన పాటుపడుచు నీ కర్తవ్యములను గురుదేవు నెదుట చేసినట్లు చేయుము'' అని చెప్పినాడు. ఈ మహనీయునొద్ద నేను నేర్చిన రెండవ పాఠము ఇదే.

మఱుదినము గుడికి సంబంధించిన పనులలో నే నించుక అజాగ్రత్తగా ఉంటినని ఆయన నన్ను అందుకై ఎంతయు ఖండించెను. అట్టి

ఖండనలకు వాడుకపడినవాడను కానందుచేతను అల్పకారణమునకు అంత తీవ్రముగా ఆయన ఖండించినందువలనను నేను ఓర్చుకోలేక పోయితిని. నేను ఏడ్చుచుండుటను గుర్తించి ఆయన మనసు కరగి మిక్కిలి ప్రేమతో ఈలాగు చెప్పనారంభించెను. శ్రీరామకృష్ణుడు ఏమి చెప్పునో నీకు తెలియునా? కమ్మరి ఇనుపతునుకను నిప్పులో వేయును. అది ఎఱ్ఱగ క్రాగిన పిమ్మట దానిని దాగలిపై నుంచి సుత్తెతో కొట్టి వలసిన రూపమును దాల్పజేయును. ఆ యినుపతునుక మన కుపయోగపడు ఉపకరణముగ నగుటకై దాని నట్లు చేయవలయును. మీ రందఱును రూపుదాల్చుటకు మునుపటి ఆ యినుపతునుకవంటివారు. మిమ్ము ఇటువంటి ఖండనలచేత వేడెక్కించి సుత్తెతో కొట్టుటచే మేలు ఫలించును. ఇ దంతయును మీ మేలునకే.'' ఆయన కరుణాపూర్ణమైన కంఠము నాకించుక ధైర్యమును గూర్చినది. ఈ సంభవమునకు మఱునాడు మే మందఱమును భుజింప కూర్చున్నప్పుడు చక్కని మల్గోవాపండ్లను వడ్డించినారు. మొదట ఒకపండును శశిమహారాజు కిచ్చినారు. తన కిచ్చిన పండులో ఆయన ఇంచుక రుచి చూచి ''ఎంత తియ్యగ నున్నది, బలే! బలే!'' అని చెప్పుచునే మాతృప్రేమతో ఆ పెద్దపండును నా ఆకులో వేసినారు. ఈచిన్న ప్రేమకార్యము ఆయన హృదయమును నాకు తెలిపినది. ఆ క్షణము మొదలు ఆయన తిట్లు నన్ను నొప్పించుటలేదు, మనోవ్యథకూర్చుటలేదు. ఏలయన ఆ దండనలకును బొమముడులకును వెనుకనున్న మాతృహృదయమును ప్రేమయు నాకు సదా కననగుచుండినవి.

ఒకదినము సాయంకాలము నాలుగుగంటలకు శ్రీరామకృష్ణునకు సమర్పించుటకు ఆహారము మఠములో ఏమియు లేకపోయెను. అప్పుడు చేత దమ్మిడియు లేదు. మూడుగంటలప్పుడు ఆ పరిస్థితి తెలియరాగానే శశిమహారాజు మిక్కిలి కలవరపడినాడు. అది శ్రీరామకృష్ణుడు చేయు శోధన అని అనుకొన్నాడు. మ మ్మెవ్వరిని నిందింపలేదు. ''అతడు లేక ఒక్క అణువైనను కదలదు కదా'' అని తలంచి శ్రీరామకృష్ణునిమీద కోపముచెంది గదిలో అటు ఇటు పచారుచేయుచు ''నీవు నన్ను శోధించుచున్నావు. నేను మట్టిని తినియైనను స్వామిజీ (వివేకానందుడు) నాకప్పగించిన పనిని ఇచ్చట చేసియే తీరెదను. నా నిశ్చయదార్ఢ్యమును పరీక్షింపగోరుదువా, ఇచ్చటనే నేను ప్రాణములనైన విడుతునే గాని ఒక్క అడుగైనను వెలుపలికి కదలను. ఎన్ని కష్టములనైన, నీ కిష్టమైనయెడల, నాకు కలిగింప వచ్చు'' అని ఉఱుముచు ముఖము జేవురింప ఉల్లము దుఃఖింప అరగంటసేపు మండిపడినాడు. సకాలమునకు నివేదనము అర్పింప సాధ్యము కాకుండుటను స్మరించి దుఃఖించుచున్నను ''సర్వేశ్వరుడు సర్వశక్తి'' అను నమ్మకము ఆయనకు తొణకలేదు. అప్పుడు మఠపువాకిలితలుపును ఎవరో మెల్లగా తట్టినట్లు నాకు వినబడినది. మాలో కొందఱము వెలుపలికి వచ్చి తలుపు తెఱచితిమి. శశిమహారాజు ప్రాతశిష్యు డొకడు కొంసయ్యాసెట్టి అనునతడు చేత నొక గంప నెత్తుకొని ఎదుట నిలిచినాడు. అతడు లోని కేగి శశిమహారాజు నెదుట తాను తెచ్చిన గోధుమపిండిని, నేతిని, కలకండను, పండ్లను, ఐదురూపాయలను పెట్టినాడు. అప్పుడు గంట మూడున్నర. సాయంనైవేద్యమునకు ఇంకను అరగంట ఉండెను. శశిమహారాజు ఆనందముతో పసిబాలునివలె ఘోషించి రెండు స్టౌలను వెలిగించి కావలసిన

భక్ష్యములను తయారుచేయవలసినదని ఆజ్ఞాపించినారు. నాలుగుగంటలకు అన్నింటిని శశి మహారాజు స్వయముగ సమర్పించినారు. మేము శశిమహారాజుభక్తిని శ్రీరామకృష్ణునికృపను అట్లు ప్రత్యక్షముగ చూచి ఆశ్చర్యసముద్రమున మునిగితిమి.

నా డెందమును అడుగంట కలచివైచిన వేఱొకసంభవమును చెప్పుట ఇచ్చట నెంతయు ఉచితము. ఆంగ్లప్రభువులు బంగాళమును రెండుగా విభజించి బెంగాలీల హృదయమును గాఢముగ నొప్పించియుండిన కాల మది. బంగాళయువకులమైన మేము ఆ విభజనము జరిగిన సెప్టెంబరు పదునాఱవ తేదీనాడు ప్రతి సంవత్సరమును ఉపవసింపవలెనని, ఆ విభజనను రద్దుచేయించుకొనుటకై ఆందోళన సాగింపవలె నని, శపథము చేసికొంటిమి. తదనుసారము ఆ దినము రాగా నేను పస్తుందమని అనుకొంటిని. దీని నెఱిగిన శశిమహారాజు ఆగ్రహించి "మఠమునకు చెందినవాడవైన తర్వాత గూడ రాజ్యాంగవ్యవహారముల జోలి వదలకున్నావా" అని చాల కఠినముగ నన్ను ఖండించినాడు. పాశ్చాత్యుల రాజకీయపద్ధతులను విడిచిపెట్టి, వివేకానందస్వామి నెలకొల్పిన జ్ఞానమార్గము ననుసరించుటే దేశోన్నతికి మార్గ మనియు మనదేశమునకు ఉచితమైన సేవ అదే అనియు ఆయన వాక్రుచ్చెను. రాజకీయపద్ధతులు నచ్చని ఆయన ఉపదేశములు నా మనస్సును మార్పనందున నేను వ్రతమును నెఱవేర్పవలె నని పట్టుపట్టితిని. గురువునకు విధేయుడు కాని శిష్యుడు గొప్పమేలును పొందలేడు అను సత్యమును ఈనాడు నేను ఎఱిగియున్నాను. కాని ఆనాడు విప్లవోత్సాహము నాలో పొంగెక్కి యున్నందున ఆయన మాటను గీటున బుచ్చితిని. ఆయనయు "నా మాట వినని వానిని ఇచ్చట ఉండనీయను, నీవు బయటికి పో" అన్నాడు. నేనును నా సామానులను కైకొని బయలుదేఱ సిద్ధపడితిని. అప్పు డచ్చట నుండిన శ్రీ విమలానంద స్వామి నన్ను సముద్రతీరమునకు పిలుచుకొని పోయి హితము పదేశించి పరమార్థమును వివరించెను. ఆయన ప్రేమకును ఉపదేశమునకును వశుడనై మనసు మాఱి మఠమునకు మరలి వచ్చితిని. శశిమహారాజునకు మ్రొక్కి మన్నింప వేడుకొంటిని. ఆయనయు మన్నించి కరుణ వర్షించి శ్రీరామకృష్ణుని బోధనలను చెప్పి జ్ఞానోదయము కలిగించినాడు. మఠపుసరిహద్దుల లోపల రాజ్యాంగవిషయచర్చలు గాని వార్తాపత్రికలపఠనమును గాని ఆయన ఇష్టపడడు. వార్తాపత్రికలను ఉంచిన చోట గంగాజలమును చల్లి శుద్ధి చేయువా డాయన.

[సశేషము]

"నతగీర్వాణ మురారిబాణ కృతనానాలోకనిర్మాణ సం
తతసర్వోపనిషత్ప్రమాణ త్రిజగత్కల్యాణ సద్భక్తసం
తతిసంత్రాణధురీణ పుంగవలసత్కంఖాణ భాస్వన్మహా
పతితోద్ధారకళాప్రవీణ శివ సాంబా భక్తచింతామణీ!"

—కూచిమంచి సోమసుందర కవి

గంగాధర స్తవము

'నాట్య కవితా కళానిధి' - 'మహాకవి'

విద్వాన్ దర్భా వేంకటకృష్ణమూర్తిగారు, ఎం. ఏ.

శా॥ తామే తెల్వి గలార మంచు, నితరుల్ దద్దమ్మలే యంచుఁ, దా
మేమో చేయఁగలార మంచుఁ దమ కడ్డే లే దటంచున్, బలే
ధీమాత్రో నధికారవైభవమదాంధీభూతులై త్రుళ్లి దు
స్స్వామ్యుల్ సూపు నవజ్ఞ కెయ్యది చికిత్సారీతి గంగాధరా? ౧

శా॥ సత్యంబే జయమొందితీరు ననుశాస్త్రాలే నిజం బైనచో,
సత్యాలాపికి భంగ మంచుఁ గలదే? సాక్ష్యం బపేక్షించునే?
అత్యాచారములున్ గుతంత్రములు నన్యాయంబు వర్ధిల్లునే?
సత్యంబే కద దైవమున్ మఱి ప్రపంచస్థాయి గంగాధరా! ౨

శా॥ రక్షింపం దగు నాథులే కటకటా! రాకాసులై ప్రాణులన్
భక్షింపం దొరఁకొన్న నేగతి ధరింపన్ వచ్చు? అవ్వారలన్
శిక్షింపం గల దక్షు నొక్కరుని సృష్టింపంగ లేవొక్కొ? ఫా
లాక్షా, యేటి కుపేక్ష దీను లిడుమొ ల్త్రాలింప గంగాధరా? ౩

మ॥ గ్రహచారంబున దొడ్డమార్పు గలుగంగానోపుఁ, గాదేని దు
స్సహదుర్దాంతదురంతదుస్తరదురాశాపూరితం బై దురా
గ్రహముల్ ద్రోహము నాస్తికత్వమును స్వార్థంబున్ ఘనీభూతమై
బహుధా దేశము నాశముం బొరయు నీపాళ్లల గంగాధరా? ౪

మ॥ 'మన మెవ్వానికి నెట్టికీడు నొనరింపంబోముగా యెన్నఁడున్,
మన కెవ్వాఁడును నేల ద్రోహ మొనరింపం బూను' నం చెంచఁగాఁ
జన దీపాడుయుగాన; దుష్టులకు సాజం బద్ది; తా నేల చ
చ్చునటుల్ గుట్టును నే నొనర్చితి మటంచున్ దేలు గంగాధరా? ౫

శా॥ ఆటంబాంబులు చాల వంచు జగ మాహారింప హైడ్రోజి నన్
ఘోరాటొంబాంబు లొనర్పసాగిరి కడున్ గష్టించి సైంటిస్టు, లీ
పా టేలా, తెలివంగరాదొకో భవత్ఫాలాక్షి? అవ్వారి యా
రాటం బంతయుఁ దీఱుఁ గాదె యొకపర్యాయంబె గంగాధరా!

మ॥ రణకండూతియె యెందుఁ జూచిన, జగద్ధాత్రిసోగ్ర దుర్వారమా
రణయంత్రంబులె యెందుఁ గన్గొనిన, దుర్మంత్రంబులే కాని, సై
రణయున్ శాంతియు నార్జవంబు నణుమాత్రంబున్ గనన్ రావు; కా
రణ మేమయ్య జగంబు నేఁ డిటులు తార్మారొంద గంగాధరా?

శా॥ ఎన్నో సంఘము, లెన్నియో సమితు, లెన్నెన్నో సమాజంబు; ల
య్యన్నింటన్ వహవా కనంబడు నపూర్వాదర్శముల్; దూరమం
దున్నందాఁక వినోదముం గొలుపవాకో్క– బాణసంచుల్ గడున్?
అన్నన్నా! మఱి యందు వ్రే లిడిన నే మౌనయ్యా గంగాధరా?

శా॥ కాకం బెప్పుడు నింటిముంగలనె కావ్ కా వంచు దా నార్చునే
కా కద్దాని నొకించుకేనియు బుధుల్ కర్ణంబులం జొన్ప; రౌ
రా కోకో యని యేడనో యెపుడొ కూయన్ హాయిహా యంచుఁ దా
మాకర్ణింతురు కోకిలమ్ము; నిది యేన్యాయంబు గంగాధరా?

మ॥ అమృతంబా తమ కెల్ల? లోకముల నాహారించు నాకాలకూ
టము నీకా? అమరాళికే యిటులు కట్టా! సామరస్యంబు శూ
న్యము గాఁగా, నరు లింక స్వార్థపరు లన్నన్ వింతయే? యేమిభే
ద మిఁకన్ మర్త్యులకున్ దివౌకసులకున్ దర్శింప గంగాధరా!

శా॥ నాకుం దోఁచినభావముల్ మనసులోనన్ నిల్పికోలేక, నీ
వాకర్ణింతు వటంచు మొఱ్ఱిడితి, నన్నాలించి పాలింతువో,
చీకాకొందెదవో, యెట్లైన సరె, నీచిత్తంబు నాభాగ్యమున్;
నీకన్నన్ మఱి నాకు దైవతము లేనేలేదు గంగాధరా!

జైనమత - గ్రంథములు

శ్రీ అం. కృష్ణమూర్తిగారు

జైనగ్రంథములు చదువుటవలన లాభములు గలవు. ఈ మతము చాలపురాతనమైనది. భారతీయసంస్కృతిని వెల్లడించుచున్నది. బ్రాహ్మణ, బౌద్ధమతములు కాలప్రవాహములో కొలది మార్పులు చెందినను జైనమతముమాత్రము యథాతథముగ ఉన్నది. మహావీరుని నిర్యాణానంతరము రాజకుటుంబములతో ఈ మతమునకు సంబంధము లేదు. ఈ మతవ్యాప్తికి, అందులోని పరివ్రాజకులు కారకులు. జైనమత సాహిత్యము వివిధకాలములలో, భాషలో వచ్చిన మార్పులను తెలియపఱచుచున్నది. జైనులు సంఖ్యాబలము తక్కువైనను, ప్రజల మనసులయందు స్థిరముగ నిలిచి ఉన్నారు. అందుకు కారణము వారి మతసిద్ధాంతమే.

జైనమతము గ్రంథములను ప్రామాణికములుగ తీసికొనుచున్నది. ఆ గ్రంథములు గొప్పవారి అనుభవములు. జైనమతముప్రకారము ఆత్మ కర్మబంధములనుండి విముక్తి చెందినపుడు పరమాత్మ యగును. మఱియొక విషయము ఏమన, ఈ గ్రంథములలోని మాటలు మోక్షప్రాప్తినొందిన పుణ్యపురుషుల మాటలు కాకపోవచ్చును. వారిమాటలలోని సారాంశము సూచింపవచ్చును.

మహావీరుడు ప్రస్తుతజైనమతస్థాపకుడు. జైనమతాచారప్రకారము ఋషభదేవుడు దీని స్థాపకుడు. అతనిని వేదములు అవతారపురుషునిగ భావించుచున్నవి. ఋషభదేవుని తదుపరి ఇరువదిముగ్గురు తీర్థంకరులు ఉండినట్లు చరిత్ర చాటుచున్నది. పార్శ్వనాథుడు ఇరువదిమూడవవాడు.

పార్శ్వనాథుని కాలములో జైనసూత్రములు పదునాలుగు 'పూర్వము'లుగ విభజింపబడినవి. ఇవి కొలదికాలము మహావీరుడు రచించిన పండ్రెండు అంగములతోబాటు ప్రామాణికములుగ తీసికొనబడినవి.

నందిసూత్రములయందు ఈ పదునాలుగు 'పూర్వము'ల పేర్లు తెలియపఱుపబడియున్నవి. విశేషావశ్యకభాష్యమందు మహావీరుడు రచించిన పండ్రెం డంగములు ఈ 'పూర్వము'ల నుండియే తీయబడినట్లు చెప్పబడినది. మహావీరునికి పూర్వము జైనమతస్థులు శిక్షాక్రమముకంటె బుద్ధిచాకచక్యమందు ఎక్కువశ్రద్ధ చూపినట్లు కనబడుచున్నది.

ప్రస్తుతజైనాగమములు రెండు ముఖ్యభాగములుగ విభజింపబడియున్నవి. మొదటిది 'శ్రుతిపురుషాంగములు'. సుధర్ముడు దీని రచయిత. రెండవభాగము మహాపురుషుల వచనములు.

బౌద్ధమతము తనగ్రంథములను త్రిపిటకములుగ విభజించినట్లు, జైనమతము తనగ్రంథములను నాలుగుతరగతులుగ విభజించినది. అవి ఏవన, ద్రవ్యానుయోగము, గణితానుయోగము, చరణకారణానుయోగము, ధర్మకథానుయోగము అనునవి. మహాయోగియైన రాజచంద్రుడు వీని ఉపయోగములను తెలిపియున్నాడు:—సందేహము వచ్చినపుడు తత్త్వ

గ్రంథమును సంప్రదింపు మని, బద్ధకించినపుడు నీతిశాస్త్రమును, ఇంద్రియేచ్ఛ కలిగినపుడు మహాపురుషుల జీవితములను పఠింపుమని, మనసు మొద్దుబాఱినపుడు గణితశాస్త్రమును పఠింపు మని.

జైనమతములోని దిగంబరులసంప్రదాయ ప్రకారము రెండుగ్రంథములు ప్రామాణికము లుగ తీసికొనబడినవి. అవి ఏవన, షట్ఖండాగమము, కాషాయప్రాభృతము. ఇందు పదునొకండు భాగములు గలవు. వాస్తవమున కేమో పండ్రెండు భాగము లున్నట్లు తెలియుచున్నది. పండ్రెండవభాగమైన దృష్టివాదము కాలప్రవాహములో మఱుగుపడినది. జైన భిక్షువులు శిక్షాజీవితమునకు ఇచ్చిన ప్రాముఖ్యము వాదప్రతివాదములకు ఈయలేదు. సిద్ధసేన, సామంతభద్రులకు పూర్వము, ప్రతికక్షి మతవాదులను ఎదుర్కొనినట్లు ఆధారములు లేవు. వీరిద్దఱు క్రీ. వె. ఐదవశతాబ్దమునకు చెందినవారు.

ఈ జైనమతగ్రంథభాగములకు 'గణిపిటకములు' అనికూడ పేరు. ఏలన, ఈ రచించిన గ్రంథములు పెట్టెలయందుంచి బట్టలతో కట్టెడి వారు. ఇప్పటికికూడ ఈ ఆచారము ఉన్నది.

ఆయారాంగము, ఆచారాంగము అనునది ప్రథమభాగము. ఇందు రెండు ప్రకరణము లున్నవి. మొదటి ప్రకరణమందు మహావీరుని వచనములు, సూక్తులు ఆయన సొంతమాటల యందు తెలుపబడినవి. భారతీయతత్త్వశాస్త్రములో ప్రథమముగ వేయు ప్రశ్న ఇందు తర్కింపబడినది. అది ఏదన, జరామరణములకు అతీతమైనట్టి ఆత్మనుగూర్చి. చాలమంది తమపుట్టుకకు పూర్వస్థితిని, చనిపోయినతర్వాతి స్థితిని గ్రహింపలేరు. అట్లు గ్రహించినటువంటి వారు కొన్ని విషయములందు నమ్మక ముంటురు అని ఏవన (1) ఆత్మ ఉన్న దని, (2) విశ్వ మున్న దని, (3) కర్మ చేయవలె నని, (4) కర్మ ఫల మున్న దని. ఈ నాలుగు మూలసూత్రముల మీద జైనమతతత్త్వము ఆధారపడి యున్నది.

'అహింస' జైనమతసారము. ఏజీవికిని మనోవాక్కాయములద్వారా హాని కలిగింపకుండుటయే మానవుని లక్ష్యముగ ఉండవలెను. సత్యముగూడ అహింసకు లోబడినట్టి శిక్షణ. ఇందుకు కారణ మేమన, నీవు ఇతరులకు హాని తలపెట్టినపుడు నీకు నీవె హాని కలిగించుకొనుచున్నావు. ఈ సూత్రమును తెలిసికొన్న మహాపురుషులు తాము హాని కలిగింపరు. హాని కలిగించునట్టి కారణములకు దోహద మీయరు. ప్రతిజీవియు ప్రాణమును, సుఖమును కోరుకొనును. బాధకును, మరణమునకును వెఱచును.

మహావీరుడు ఆత్మోద్ధరణ అను ఒక గొప్ప విషయమును తెలిపియున్నారు. నిన్ను నీవే ఉద్ధరించుకొనవలెను, ఎవరిమీదను ఆధారపడకు. ఆత్మనిగ్రహము వలన కష్టసుఖములన్నిటిని దాటగలవు. మహావీరుడు మానవుని ఆత్మశక్తియందు నమ్మక ముంచినారు. దైవోపాసన చేసి భీతిచెందుటకంటె నీమీద నీవు ఆధారపడి మోక్షమును పొందగలుగుట ముఖ్యము. కులగోత్రములకు ఈ మతమునందు తావు ఈయలేదు. ''ఆత్మను తెలిసికొనినపుడు, అన్నిటిని తెలిసికొందువు; అన్నిటిని తెలిసినపుడు ఆత్మను తెలిసికొనినట్లే.''

మనకు కనబడు వస్తువులలోని ఆకర్షణ మనము చేయు పాపకార్యములకు కారణము. సంసారబాంధవ్యములుగూడ మోక్షప్రాప్తికి అడ్డంకులు. మహావీరుడు ఈ భాగములయందు

మానవునికి మోక్షమార్గమునందు కలుగు అవరోధములను సూచించియున్నాడు. అవి, ద్వేషము, తృష్ణ, మఱియొకచోట మోక్షస్థితి వర్ణించియున్నాడు. అది ఎట్లుండు ననిన, జరామరణములకు అతీతమైనదియు, మాటలకు అందుబాటులో లేనిదియు, మనసునకు అగోచరమైనదియు. ఉపనిషత్తులలోను మోక్షస్థితి పైవిధముగానే వర్ణింపబడియున్నది.

ఆయారాంగమందు సాధుజీవితములో అవలంబింపవలసినట్టి శిక్షణను వివరించియున్నాడు. దిగంబరులైనవారు ఎంత చలియైనను ఓర్చుకొనియుండవలెను. ఆరోగ్యము సరిలేక బలహీనముగ ఉన్నను, ఉపవాసమును విడువరాదు. ఇందుకు కారణమేమన, వారు దేహముపై ఎట్టి మోహమును పొందియుండకూడదు. బాహ్యాంతర ప్రపంచములయందు వాంఛవీడి మోక్షప్రాప్తికై సాధన చేయవలెను.

రెండవ అంగము 'సుయగడ'. ఇందు ఆ మతములోని భిక్షువులు ఇతరమతసిద్ధాంతముల విశ్వసింపకుండుటకై మార్గములు సూచింపబడినవి. జైనమతసిద్ధాంతములందు సంపూర్ణవిశ్వాసముతో నడచుకొనవలెను. భిక్షుజీవితములోని అడ్డంకులను వానిని ఎదుర్కొను మార్గములు గూడ సూచింపబడినవి. మిత్రులుగాని, బంధువులుగాని సాంసారికజీవితములోని సుఖములను వర్ణించి త్రిప్పుకొనుటకు ప్రయత్నించినను, ఆ ఆలోచనలను భిక్షువులు ఏ విధముగ ఎదుర్కొనవలెనో చెప్పబడియున్నది. కామినీ కాంచనముల బంధములనుండి ఎటుల విముక్తి పొంద వీలుపడునో కూడ సూచింపబడినది. ఈ విధమైనటువంటి జాగ్రత్తలు బౌద్ధ, జైన మతములలోనే హెచ్చుగ కానవచ్చుచున్నవి.

మూడు, నాలుగు అంగములయందు మానవుని వివిధాశ్రమములలో గడపవలసినజీవితమును గూర్చి తెలుపబడినది. పంచమాంగమునకు 'భగవతి' అని పేరు. జైనమతమునుగూర్చి సంపూర్ణముగ ఇందు వ్రాయబడియున్నది. ప్రశ్నోత్తరరూపములలో ఇది వ్రాయబడియున్నది. షష్ఠాంగమునందు ఉదాహరణములు, కథలు వ్రాయబడియున్నవి. సప్తమాంగమందు సాంసారికజీవితమును గడుపుచు జైనమతసిద్ధాంతములను ఎటుల అనుసరింపవచ్చునో తెలుపబడియున్నది.

అష్టమ నవమాంగములందు మహాపురుషుల జీవితవిశేషములను వారు సాధనద్వారా మోక్షముపొందినట్టి స్థితిని వివరించియున్నారు. దశమాంగమందు పంచమహాపాతకములను, పంచమహాగుణములను గూర్చి వివరింపబడియున్నది. ఏకాదశాంగమందు కర్మ, దాని ఫలితములనుగూర్చిన విశేషములు కథలద్వారా వ్రాయబడియున్నవి.

ఈ పండ్రెండు అంగములకు సహాయభూతములుగ ద్వాదశోపాంగములు గలవు. ఇందు ఉపాంగ మనిన స్వతంత్రమైనటువంటి రచనయే కాని కేవలము 'అంగమునకు సహాయభూతము' మాత్రమే కాదు. ప్రథమోపాంగమందు స్వర్గ నరకలోకములందు పుట్టుకలనుగూర్చి వివరించియున్నది. ద్వితీయోపాంగమందు 'సూర్యాభుని' యాత్రను గూర్చి వ్రాసియున్నారు. సూర్యాభుడు మహావీరునియొద్దకు ఏ విధముగ వచ్చినది, అతని కార్యనిర్వహణనుగూర్చి వివరముగ వ్రాయబడియున్నది. తృతీయోపాంగము ఇరువదిభాగములుగ విభజింపబడియున్నది. చతుర్థోపాంగము జైనమతములోని ముఖ్య సూత్రములను తెలుపుచున్నది. ప్రాచీనమాన

వులు ఏ విధముగ ఇరువదిఆఱుదేశములందు వ్యాప్తిచెందియున్నారో తెలుపుచు భౌగోళిక శాస్త్రాభ్యాసమునకు తోడ్పడినది. పంచమ, షష్ఠ, సప్తమాంగములు విజ్ఞానశాస్త్రమును ముఖ్యముగ ఖగోళ, భౌగోళికశాస్త్రములను గూర్చి తెలుపుచున్నవి. మిగిలిన ఐదు అంగములు కథలరూపమున ఉన్నవి. జైనమతములో పది 'పైన్నము' లున్నవి. ఇవి స్వతంత్రమార్గ మవలంబించి మోక్షప్రాప్తిని పొందిన మహా పురుషుల అనుభవములు. అందు ముఖ్యముగ భిక్షుకుల అంత్యదశను గూర్చి వ్రాయబడినది. జైనమతము ప్రకారము మరణము రెండువిధములు: మొదటిది 'పండితమరణము'. అది ఏమన, అంత్యదశలో అజ్ఞానతృష్ణలను విడనాడి శాంతియుతముగ చనిపోవుట. మతసిద్ధాంతములందు నమ్మకములేక కడపటి రోజులయందును, బంధుమిత్రులయందు వ్యామోహము కలిగి మరణించుటకు 'బాలమరణము' అని పేరు.

దీని తరువాత ఆఱు ఛేదసూత్రము లున్నవి. భిక్షువులు వారిజీవితములో పొరపాటు పడినప్పుడు భిక్షుజీవితమును ఛేదించి శిక్ష విధింపబడును.

ఆపై, నాలుగు మూల సూత్రము లున్నవి. ఉత్తరాధ్యయనము, ఆవశ్యకము, దశవేయలీయ, పిండనిజుత్తి అనునవి. ఉత్తరాధ్యయనము పద్యరూపములో నుండి ముప్పదియాఱు ప్రకరణములుగ విభజింపబడియున్నది. మహాభారతములోని శాంతిపర్వమువలెను, బౌద్ధుల ధర్మపాదమువలెను జైనులకు 'ఉత్తరాధ్యయనము' మతగ్రంథము. మొదటి ప్రకరణమున శిష్యులు అవలంబింపవలసిన పద్ధతులనుగూర్చి చెప్పబడియున్నది. జ్ఞానవృద్ధులముందు శిష్యుడు మాటలాడకూడదు, ఎవరును అడుగకయే మాటలాడకూడదు, కోపమును జయింపవలెను, సుఖదుఃఖములను సమానముగ చూడవలెను. రెండవప్రకరణములో శిష్యుడు తన మార్గములోని అడ్డంకులను వానిని ఎట్లుల ధైర్యముతో ఎదుర్కొనవలయునో సూచింపబడియున్నది. భిక్షువును ఎవరైన దూషించిన వారిపై కోపగించుకొనరాదు. కఠినమైన దుర్భాషలాడిన, హృదయములో వానికి తావు ఈయకూడదు. ఎవరైనను కొట్టిన వారిని కోపగించుకొనరాదు. మూడవ ప్రకరణమునందు శిష్యుని ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధిని గూర్చి తెలుపబడినది. ఈ ప్రపంచములో నాలుగు విషయములు — మానవుడుగ జన్మించుట, మతసిద్ధాంతములో అధ్యయనము, అందు విశ్వాసము, క్రమశిక్షణ — ముఖ్యమైనవి. నాల్గవప్రకరణమున ప్రాపంచికసుఖములలోనుండు నిజస్వరూపమును వివరించియున్నారు. ఐదవప్రకరణమునందు మూర్ఖునిమృతికి, జ్ఞానిమృతికి గల వ్యత్యాసములను వివరించియున్నారు. తొమ్మిదవ ప్రకరణమునందు 'నమి' అను మహర్షి జీవితమును వివరించియున్నారు. పదవప్రకరణములో జీవితము ఒక ఎండుటాకుకు పోల్చబడియున్నది. పదునొకండవ ప్రకరణమున పండితునిగూర్చి వ్రాయబడినది. పన్రెండవప్రకరణమున 'హరికేశి' యను హరిజన భిక్షువు జీవితమును వివరించియున్నారు.

రెండవది 'అవశ్యయము'. ఇందు భిక్షుదినచర్యనుగూర్చి వ్రాయబడియున్నది. మూడవమూల సూత్రము 'దశవేయలీయ'. ఇందు ధర్మములోని మూడు రూపములను వివరించియున్నారు— అహింస, నిష్ఠ, తపస్సు. భిక్షువు తనఆహారమును సేకరించువిధము తేనెటీగ ఏ విధముగ పలుపుష్పములనుండి తేనెను సేకరించునో అటుల సేకరింపవలెనని పోల్చి చెప్పియున్నారు.

భిక్షువు ఏ విధముగ నడువవలెనో, కూర్చుండవలెనో, నిద్రింపవలెనో, ఆహారపానీయములు తీసికొనవలయునో వివరించియున్నారు. నాలుగవ మూలసూత్రము 'పిండనిజ్జుత్తి'. ఇందు భిక్షువులకుమాత్రమే సంబంధించినవిషయములు తెలుపబడియున్నవి.

ఈ మూలసూత్రములకు నాలుగురకములైనటువంటి టీక వ్రాయబడినది. అందు 'నిజ్జుత్తి' ప్రాచీనమైనది. అది ప్రాకృతములో వ్రాయబడియున్నది. నిజ్జుత్తి తరువాత భాష్యములు. ఇవిగూడ ప్రాకృతములోనే వ్రాయబడియున్నవి. ఆపై 'చుణ్ణిలు' అను చిన్నటీకలు వ్రాయబడియున్నవి. ఇవి 'సంఘదాసగణి' యను వారిచే రచింపబడియున్నవి. నాలుగవది 'అభయదేవ', 'మలయగిరి', 'శీలాంకులు' రచించిన టీకలు.

పై చెప్పినటువంటి గ్రంథములే కాక జైనమతమునందు మఱికొన్నిగ్రంథములుగూడ నున్నవి. భారతీయసంస్కృతీసాహిత్యములకు ఈ గ్రంథములు చాలవఱకు తోడ్పడియున్నవి.



ఓం శ్రీ కృష్ణాయనమః

త్రిపిటకములు

శ్రీ చిలువూరి మాధవకృష్ణకవిగారు

శ్రీబుద్ధభగవానుడు, ఆయనశిష్యులు లోకమును ప్రబోధించిన సందేశమునందలి సూక్తిరత్నములే యీ త్రిపిటకములు. ఇవి మూడును పాళీభాషయందున్నవి. ప్రాచీనసంఘత్రయమునందివి ప్రస్తావింపబడియున్నవి. లోకసంగ్రహమునిమిత్తము థేరవాదప్రాంతములందివి సంకలనమొనర్పబడి సంగుప్తముగా సంరక్షింపబడినవి.

ఈ పవిత్రబోధనలు శతాబ్దములకొలది మానవసామాన్యమును ప్రబోధించి, విజ్ఞానభిక్ష నిడినవి; నిర్వాణపథమును బోధించినవి. సత్యాన్వేషణమున ప్రజల కెంతయో సాయపడినవి. 'త్రిపిటకము' లను పాళీశబ్దమునకు 'మూడుగంపలు' అని యర్థము. సంస్కృతమునందును 'పిటకము' అను శబ్దమునకు 'గంప' యనియు, 'చిన్నపెట్టె' యనియు నర్థముగలదు. ఉన్నచోటనె యుండి మధురాతిమధురమగు తమ పరిమళమువలన రసికుల నాకర్షించు పూలగంపలవలె నివియు జిజ్ఞాసువుల నాధ్యాత్మికపథమున కాకర్షించుచుండు సన్నుయర్థమిందిమిడియున్నది. ఈసంకలనత్రయము శ్రీబుద్ధభగవానుని సందేశమును గురుశిష్యపరంపరన్యాయమున, మొక్కవోనితీరున, లోకమున కందించినవిధాన మత్యద్భుతము.

వినయపిటకము, సుత్తపిటకము, అభిదమ్మపిటకము అనునవియే యీ త్రిపిటకములు. ఇందు వినయపిటకము భిక్షుకసంఘనియమములగూర్చియు, ఆశయములగూర్చియు, నాటి

సాంఘికావసరములగూర్చియు జర్చించును. సుత్తపిటకమున ఆధ్యాత్మికబోధనలతాత్త్విక సారప్రస్తావము గలదు.

వినయపిటకమును, సుత్తపిటకమును ప్రాచీనము లయినవి. అవి క్రీ పూ. ౕ–వ శతాబ్దమునకు జెందినవి. అభిధమ్మపిటకము అర్వాచీనము —— క్రీ. పూ. మూడవశతాబ్దమునకు జెందినవి. అర్వాచీనాచార్యుల రచనలును నందు గలవు.

లంక, బర్మా, సయాములందు వృద్ధాచార మనుసరింపబడుచున్నది. పాళీభాషయందున్న త్రిపిటకములు ఈదేశములందు మిక్కిలిపవిత్రములుగను, పూజ్యములుగను, ప్రామాణికములుగను పరిగణింపబడుచున్నవి.

ఈపాళీత్రిపిటకములే కాక, సంస్కృత బౌద్ధగ్రంథములును, నేపాళీగ్రంథములును, మధ్యాసియా, చీనా, టిబెట్టు —— ఈదేశములన్నింటికి సంబంధించినవి ఎన్నియో గలవు. ప్రస్తుతపు పాళీగ్రంథములు ప్రాచీనకాలమునందలి విభాజ్యవాదుల పవిత్రగ్రంథప్రతినిధులై వెలయుచున్నవి. అందు కొంతభాగము ప్రత్యేకముగ పరిష్కరింపబడి లంకయందలి అనురాధపురమునగల మహావిహారమను సన్న్యాస నిలయమున నేటికిని ఉపయోగింపబడుచున్నది.

త్రిపిటకములు పారమార్థికములే యని యంగీకరింపబడినను అవి సాక్షాత్కారప్రకటన సమర్థములని గాని, ఆధ్యాత్మికమహానుభూతి వలన ప్రభవించినవని కాని తలంపరాదు. అవి పవిత్రములు, అపూర్వములు ననుటయే వాని కట్టిప్రతీతి కలుగుటకు కారణము. అవి యే ప్రత్యేకశాఖకును జెందినవి కావు; సర్వసాధారణములు; ప్రజాసామాన్యమెల్ల పఠించి తరింపదగినవి.

బౌద్ధపారంపర్యమనియు, బుద్ధభగవానునిచే స్వయముగా బోధింపబడిన – సంభాషింపబడిన – భాషయనియు ప్రసిద్ధినందిన పాళీభాషయందే ఈ త్రిపిటకములు రచింపబడియున్నవి. మగధదేశమునందు జనసామాన్యవ్యవహారసమ్మతమై యున్న 'మాగధీ'భాషయే పాళీ. ఈ త్రిపిటకములందలి భాష గంభీరమును, సులభసుందరమును, శ్రుతిపేయమును భావాలంకారాది కవితామాధుర్యసంభరితమునై యలరారుచున్నది. భావగాంభీర్యమును, ఆధ్యాత్మికశ్రద్ధాసక్తియు నిక జెప్ప ననవసరముగదా!

ఈగ్రంథములందందు విసుగెత్తించు పునరుక్తు లున్న మాట నిజమే. ఈ పిటకములు ఎంతయోకాలము లిపిబద్ధములు ములు గాక గురుపరంపరగ శిష్యులకు ముఖాముఖిగ సంక్రమింపజేయబడుటయే ఈవిచిత్రపునరుక్తికి కారణము! క్రీ. పూ. 80–వ సంవత్సరప్రాంతముననే – నాటి లంకారాజ్యాధిపతి యగు వదగామ్ని అభయునికాలముననే – ఈ త్రిపిటకములు ప్రప్రథమముగా లిఖితములు గావింపబడినవి.

నిజముగా త్రిపిటకములు విశ్వాసపాత్రములు, చారిత్రకములు. అందు ముఖ్యముగా–ఎక్కువగా–బుద్ధభగవానునిబోధనలును ఆయన శిష్యసందోహబోధనలును గలవు. అజాతశత్రువు సింహాసన మధిష్ఠించిన యెనిమిదవ యేట బుద్ధభగవానుని మహాపరినిర్వాణానంతరము కొలదిరోజులకు రాజగృహమున జ్యేష్ఠకాశ్యపుని ఆధిపత్యమున జరిగిన మొదటి సంఘుసమ్మేళనమున ఈ బోధనలు సంకలితము చేయబడి పొందుపఱుపబడినవి. భగవానుని ప్రియశిష్యుడును, విశ్వాసపాత్రుడును, సంఘు

సేవకుడును నగు ఆనందుడు సుత్తపిటకమును పరిష్కరించెను; జ్యేష్ఠోపాలి వినయపిటకమును చక్కదిద్దెను. తరువాత నొక శతాబ్దమునకు ద్వితీయసంఘసమ్మేళనము వైశాలీనగరమున సమావేశపఱుపబడెను. తదుపరి అశోకచక్రవర్తి కాలమున మొగలిపుటతిస్సుని పర్యవేక్షణ క్రింద మూడవసంఘసమ్మేళనము కావింపబడెను. అందే యీ త్రిపిటకములు పూర్తిగా పరిష్కరింపబడి, పారమార్థికములుగా నామోదింపబడెను. ఈతృతీయసంఘ సమ్మేళనము క్రీ.పూ. 272 న, అనగా శ్రీబుద్ధభగవానుని మహాపరినిర్వాణానంతరము 236 సంవత్సరములకు, పాట్నాయని నేడు వ్యవహరింపబడుచున్న పాటలీపుత్రమునందు సమావేశమయ్యెను. అభిధమ్మపిటక మీ కాలముననే పారమార్థిక గ్రంథసమూహమునఁ జేర్పఁబడెను.

ఈపిటకత్రయమున, 'వినయమున' సన్న్యాస జీవనమున నవలంబింపవలయు నియమములు, సాధనలు, సంఘసభ్యుల నిత్యజీవనమున—వారి శీలము, సేవ, ప్రవర్తన — వీనియందు పరిశీలింపదగు మనోజ్ఞములగు విశేషవిషయములు గలవని మనము గుర్తించితిమి. కర్తవ్యాకర్తవ్యముల నిర్ణయమే యిందనుసరింపబడిన ప్రాతిపదిక. సుత్తవిభంగ మీ వినయపిటకముననే గలదు. ఇందు పరాజికపాళియనియు, పచిత్త్యపాళియనియు భాగద్వయము గలదు. ఇవియే కాక శ్రీబుద్ధభగవానునియొక్కయు, తదితరులయొక్కయు జీవితఘట్టములును, చారిత్రికాంశములును, నాటిసంఘచర్చలును, బోధనలును వినయపిటకమున గలవు. చుల్లవగ్గ యనియు, మహావగ్గయనియు వ్యవహరింపబడు భాగద్వయసమన్వితమగు భాండకమున నివి సంకలితము చేయబడియున్నవి. మఱియు విద్వజ్జన కీర్తనీయమయిన ఈ క్రిందిభావముగల ప్రవచన మీ మహావగ్గయందే గలదు :

'ఓభిక్షుకులారా, పొండు, అనేకులలాభము కొఱకు, అనేకులక్షేమముకొఱకు, జగత్తునందలి యనుకంపవలన, మానవులయొక్కయు, దేవతలయొక్కయు క్షేమముకొఱకు పర్యటింపుడు. ఓభిక్షులారా పవిత్రమయిన ధర్మమును ఎలుగెత్తి చాటుడు. పవిత్రము, పరిపూర్ణము, పరిశుద్ధము నగు జీవనమును బోధింపుడు.'

బుద్ధభగవానుని బోధనలయందు చాల భాగము 'సుత్తపిటకము'న గలదు. అందు 'దిగ్ఘ', 'మజ్ఝమ', 'సంయుట్ట', 'అంగుట్టర', 'క్షుద్ధక' అని పంచనికాయములు గలవు. ఇందలి సూక్తు లన్నియు ప్రత్యేకమయిన శ్రద్ధయు, స్వాతంత్ర్యమును బురికొల్పుచుండును. ఈసూక్తులవలననే బుద్ధభగవానుని వ్యక్తిత్వము మానసగోచరమగుచున్నది. అనేకసూక్తులలో గాంభీర్యము, భాషాలంకారము, రచనానైపుణ్యమును వెల్లడియగుచున్నవి. ప్రతిసూక్తము, జాలియు, జ్ఞానమును జనసామాన్యము నెడ అపారకారుణ్యమును గల బుద్ధభగవానుని దివ్యస్వరూపమును మన కన్నులయెదుట గోచరింపజేయును. ఈ సుత్తపిటకమును జదువునపుడు పాఠకుడు అందు వివరింపబడియున్న మహావాక్యములకు ముగ్ధుడగుటయే కాక, భగవానుని గంభీర వాణీ ప్రతిధ్వనిని అనుభవించిమించును.

పంచనికాయములందు మొదటినాలుగును గద్యరచనలు. క్షుద్ధకమను పంచమనికాయము ముఖ్యముగా పద్యమయము. విషయసంకలనమున సమ్మిశ్రితము. 'దిగ్ఘ'నికాయమున ముప్పదినాలుగు ప్రసంగములు గలవు. 'దిగ్ఘ' (దీర్ఘ) అనగా పొడవైన యని యర్థము.

అందువలన నతి దీర్ఘములగు ప్రసంగము లన్నియు నిందు సమకూర్పబడియున్నవి. ఇవన్నియు కేవలప్రబోధమాత్రములు గావు. అవి వివిధరూప ప్రదర్శకములు. కొన్నిటియందు మనము శ్రీబుద్ధభగవానుని నిత్యనూతనప్రవచనముల గనిపట్టగలము. కొన్ని పూర్వగాథల వివరించును. ఇందలి మొదటి పదుమూడు సూక్తులును పరిష్కరింపబడినవి. స్వయముగా భగవానుని ప్రవచనమనదగు పరినిర్వాణ సూక్తము వివిధరచనావిధానమును, విభిన్న శైలీపాకములు గలిగి యుండి ననేకముగ సమకూర్పబడుట గమనార్హము.

మజ్ఝమనికాయమున సామాన్యప్రసంగములు సమకూర్పబడియున్నవి. మజ్ఝమసూక్తమత్యంతప్రాచీనము మాత్రమే కాదు; పరిపూర్ణమును, ఉత్తేజకరమును. అది భగవానుని హృదయమును — శీలము, జ్ఞానము — బడయ ననువగు భావానుభూతిని గలిగింప సమర్థము.

సంయుట్టనికాయము, అంగుట్టరనికాయము వివిధవర్గములకు జెందిన భగవానుని సూక్తులు గలిగియున్నవి. సంయుట్టమునం దనేక సూక్తులు గలవు. అందు చాలవఱకు అన్నియు సంగ్రహములు. ఒక్కొక్కటియు నొక్కొక్క విషయమునుగూర్చి చర్చించును. అంగుట్టమునందు సూక్తులన్నియు సంఖ్యానియమబద్ధము లొనర్పబడినవి. 'ఖుద్దక' నికాయమున పదునైదు గ్రంథములు సంగ్రహింపబడినవి. ఇవన్నియు చక్కనిభాషయు, భావమును గలిగి ఉత్తేజకరములుగ నున్నవి. ఈ గ్రంథము లన్నియు పద్యాత్మకములు. అచ్చటచ్చట ద్విపదలను బోలిన చిన్నపద్దెములును గలవు. ప్రశస్తమయిన 'ధమ్మపద' మీ నికాయమునకు జెందినదే. 'సుత్తనిపాత' 'తెర' 'తెరఘాల' 'ఉదాన' మున్నగున వీ ఖుద్దకమునందలి ముఖ్యగ్రంథములు. కాని యందలి గ్రంథములు కొన్ని ప్రత్యేకతరగతికి జెందినవి. ఇవన్నియు భగవానుని మాహాత్మ్యాదులను ప్రస్తావించుచున్నవి.

అభిధమ్మపిటకము సార్థకనామము గలది; అన్నింటిని మించినది. ఇందలి విషయవిభాగము, ఆశయము — ఇవియే దీని శ్రేష్ఠ్యమునకు కారణము. భగవానుడు బోధించిన విషయముల నన్నింటిని ఇది క్రమరీతిని జర్చించుచున్నది. ఇందలి రచనావిధానము సంపూర్ణముగా సాంకేతికము. అందువలన నిందలి గ్రంథములు, సూక్తులు గురుముఖముననే కాని గ్రహింపనలవికా కున్నయవి. ఇందు గల గ్రంథములు ఏడు. 'ధమ్మసగని' ఈ అభిదమ్మతాత్త్విక మార్గమునకు మూలకందమై యలరారుచున్నది. మానసిక నైతికసూక్తులకు సంబంధించిన సాంకేతికశబ్దము లెన్నియో యిందు గూర్పబడియున్నవి. అశోకునికాలమున క్రీ.పూ. 250 ప్రాంతమున పెద్ద 'తిస్సా మొగాలిపట్టని'చే రచింపబడిన 'కథావత్తు'గూడ నిందు జేర్పబడియున్నది.

ఆధునిక కాలమున నీత్రిపిటకములు ఆంగ్లము, ఫ్రెంచి మున్నగు ననేకభాషలలోనికి అనువదింపబడినవి. ఇక నీ త్రిపిటకములయందలి ముఖ్యాంశముల నందందు పరిశీలింతము.

"సముద్రమునందలి జలమంతయు నొక్కరుచియే — ఉప్పదనము — కలిగియున్నట్లే, బుద్ధభగవానుని సూక్తు లన్నియు — బోధనలన్నియు — ఒక్క ఆశయమే గలిగియున్నవి. అదియే ముక్తి, నిర్వాణము".

బుద్ధభగవానుడు తన ప్రథమానుశాసనమున — భిక్షుకపంచకమునకు — నిట్లు ప్రవచించెను : స్వార్థాభిలాషయందును, భోగలాలసత్వమునందును, శరీరసంశోషణమునందును బ్రహ్మచర్యాదినిష్ఠయందును అత్యంత అసిధారావ్రతమునుబోని అత్యంత తీవ్రమార్గమును వీడి తథాగతుడు మధ్యమార్గమును — సాక్షాత్కారము, జ్ఞానము, శాంతము నిర్వాణము గలిగింపగలదానిని — కనుగొనెను. ఆ మధ్యమార్గ మేది ? అదియే ఉత్తమోత్తమమయిన అష్టాంగమార్గము. అదియే నిర్వాణసంధాయకము.

బుద్ధభగవానుని బోధన జీవితమునకు వెలుగును, పరిపూర్ణతను గూర్పగల మార్గము. జ్ఞానమార్గమునకు అంతస్సాధన — నైతిక పరివర్తన — మానవుని జిజ్ఞాసువునొనర్చి అంతర్దృష్టినిగలిగించి, సత్యాన్వేషణమునకు దారి జూపును. ఇందులకు మూలము మనస్సు — మానవమనస్సే.

ధమ్మపద మిట్లు వక్కాణించుచున్నది:—

స్మృతిపథమున గల బాటలకెల్ల — రాష్ట్రములకెల్ల — మనమే అగ్రగామి. అదియే ప్రధానము. తక్కిన వన్నియు మనఃకల్పితములే. నిష్కల్మషమయిన మనస్సుతో, మానవు డేమాటాడినను, ఏ కార్య మొనర్చినను, 'వీడనినీడవలె' ఆనంద మాతని ననుగమించును.

మధ్యమార్గమును — అష్టాంగమార్గమును — అనుసరించుటయందలి ఆంతర్యము కష్టము, దుఃఖము, నిరాశాపూరితమగు నైహికజీవితావగాహనము, పరిశీలనము, అనుభవము అనువానియం దిమిడి యున్నది.

'జన్మము దుఃఖము; జైర్ణ్యము దుఃఖము; వ్యాధి దుఃఖము; బాధ దుఃఖము; మరణము దుఃఖము; అనిష్టవస్తుసంబంధము దుఃఖము; ఇష్టవస్తువియోగము దుఃఖము; అనిష్టవస్తుసంప్రాప్తియు దుఃఖమే'.

ఈ దుఃఖమునకు కారణము లోభము. ఈ లోభమే పునర్జన్మమునకు కారణము. దుఃఖమునకు మూలకారణమగు లోభమును జయించినచో — మన మీ దుఃఖమునుండి విముక్తులము కాగలము. అష్టాంగమార్గమే దీని కనువైనది. కావున దానినే మానవు డనుసరింపవలయును.

పరినిర్వాణసూత్తమునందు పరివేదనాకులుడయిన ఆనందుని భగవాను డిట్లు ప్రబోధించెను : 'ఆనందా, సత్యజ్యోతియే నీ ఆశ్రయము. తదితరము నెందును దేనిని ఆశ్రయింపకుము. ఇప్పు డేనియు, నాయనంతర మేనియు ఇతరము నాశ్రయింపక జ్ఞానజ్యోతిని ఆశ్రయించువారే నాశిష్యులలో శ్రేష్ఠులు. వారే జిజ్ఞాసువులు కాగలరు...'

భగవానుని బోధనల హృదయపూర్వకముగ ననుసరించువాడు స్వయముగా అనుభూతి నందక కేవల మంధవిశ్వాసము కారణముగా దీనిని విశ్వసింపడు.

ఒకానొకచో భగవాను డిట్లు నుడివియున్నాడు : కర్ణాకర్ణిగ వినుటవలనను, పారంపర్యమను నెపముననను, ప్రమాణగ్రంథములందున్నంతమాత్రముననను, తర్కసమ్మతమగుట వలనను, ఒకానొక మహనీయుడు ప్రవచించినందువలనను దేనిని విశ్వసింపకుము.

నీయంతట నీవు విషయమును సాక్షాత్కరించుకోగలిగినపుడు అనుభూతి నందినపుడు—

నీ జీవితమున ననుసరించినపుడు—ఆవిషయము నీకును నితరులకును శ్రేయస్కరమని గుర్తించినపుడే దానిని విశ్వసింపుము, పరిగ్రహింపుము.

అంధవిశ్వాసములన్నియు ఆటంకములే యయినటుల శుష్కసిద్ధాంతము లన్నియును నిష్ఫలములే. సత్యాన్వేషికి తాత్త్వికచింతనము వృథాకాలయాపనమే. తాత్త్వికసిద్ధాంతములు, చింతనము పరమార్థజ్ఞానాన్వేషణమునకు బనికిరానియట్లే యజ్ఞయాగాదులు సైతము సత్యాన్వేషణమున నిష్ప్రయోజకములే.

మధ్యమనికాయమున నిట్లు గలదు: అజ్ఞానము పటాపంచలై జ్ఞానముత్తిష్ఠమానమయినపుడు మానవుడు ఇంద్రియసుఖములకు, విషయగ్రంథులకు, ఆచారనియమాదులకు, ఆత్మసిద్ధాంతమును పరిగ్రహింపడు.

ఆధ్యాత్మికరంగమున, ధర్మసాధనమున కులమతభేదములు, వీనియాందలి తరతమభేదములు నుండవు. మానవుని ఉత్తమునిగాని, అధమునిగాని చేయునది శీలమే కాని జాతియు, మతమును, విద్యయు నే మాత్రము కావు.

త్రికరణశుద్ధిగ నెవడు పరులకుకీడుసేయడో, త్రికరణముల నెవడు జయించునో అతడే ఉత్తముడు. క్రోధోన్మత్తుడును, దురాలోచనగలవాడును, పాపియు, ఈర్ష్యాళువును, పాపచింతలు గలవాడును, వంచకుడును నయిన మానవుడే అధమాధముడు.

ధ్యానాయత్తచిత్తతయు, నైతికజీవనమును నిర్వాణప్రాప్తికి మార్గములు. ధ్యానసాధనకనుకూలములగు మార్గము లెన్నియో యీ త్రిపిటకములం దుల్లేఖింపబడియున్నవి. ఈ మార్గములందు 'చతుర్బ్రహ్మవిహార'. సాధనయే ఉత్తమోత్తమముగా పరిగణింపబడుచున్నది. ప్రేమమార్గము, అనుకంపమార్గము, శాంతమార్గము, ఆనందమార్గము అనునవియే యీ చతుర్బ్రహ్మవిహారములు. వీనిని సాధించినజిజ్ఞాసువు అరిషడ్వర్గముల జయింపగలడు. సమస్తభావాతీతుడై యతడు జ్ఞానార్జనమున పురోగమించును. మమతాహంకారరాహిత్యమే పరిపూర్ణజన్మము...

ఇట్టిసూక్తు లెన్నియో యీత్రిపిటకముల యందు గలవు. అవి జ్ఞానార్జనమునకు మానవలోకమున కెంతయో తోడ్పడ గలవు...

“సమస్తప్రాణులు ఆనంద మనుభవించుగాక. సమస్తప్రాణులు జ్ఞానతేజము నందుగాక!”

మరణంబు లేకుండ మందు చేఁగలిగినఁ, గాలున కేటికిఁ గలఁగఁబాఱ?
బ్రాయంబు చెడని యుపాయంబు దొరకిన, నేయెడ ముదిమికి నేల తలఁకఁ?
గామితార్థము లిచ్చు కామధేనువు గల్గఁ, గఱవున కేటికి వెఱచి యొదుఁగ?
వజ్రదేహంబుగా వరము సిద్ధించిన, శస్త్రాస్త్రముల కేల జలదరింప?
శరణు సొచ్చిన యటువంటి జనుల కెల్లఁ గావఁ బ్రోవఁగ దాతవు గలవు నీవు
కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥

—శ్రీ తాళ్లపాక పెదతిరుమలాచార్యుడు

న్యూటెస్టమెంటు - క్రొత్తనిబంధనము

ఆచార్య శ్రీ కొమాండూరి కల్యాణరాంగారు

న్యూటెస్టమెంటు అనునది ప్రపంచములోని క్రైస్తవుల కందఱికిని పూజ్యమైన పవిత్రమత గ్రంథము. 27 కాండములు గల్గిన యీ గ్రంథము తొలిక్రైస్తవదేవాలయములన్నిటిలోను ఉపయోగింపబడుచుండిన ప్రతులనుండి సంకలింపబడినది. ప్రథమములో గ్రీకుభాషయందు వ్రాయబడిన యిది తర్వాత ప్రపంచములోని అన్నిభాషలలోనికి తర్జుమా చేయబడినది. ఇంగ్లండు రాజగు మొదటిజేమ్సు ఆజ్ఞమేరకు ఆంగ్లభాషలోనికి తర్జుమా చేయబడి క్రీ. శ. 1611 లో ప్రకటింపబడిన గ్రంథమును 'అధికారపూర్వకభాషాంతరీకరణ'మని పేర్కొందురు. ఈ గ్రంథమూలములైన మొదటివ్రాతప్రతు లన్నియు పోగా, ఇపుడుండునవి యన్నియు ఆ వ్రాతప్రతుల నకళ్లకు నకళ్లు. 4 నుండి 10 వ శతాబ్దమువఱకు చెందిన యీ వ్రాతప్రతులు సుమారు 1,700 లు పురావస్తుశాలలలోను, గ్రంథాలయములలోను పదిలపఱుపబడియున్నవి.

ఈ గ్రంథమున కొంతవఱకు జొరాస్ట్రియన్ మత (అనగా పార్శిమత) ప్రాబల్యము కన్పట్టుచున్నది. బైబిలులో వర్ణింపబడిన పిశాచాధిపతి (సైతాను), దేవదూతలు, రాక్షసులు, అవతరింపబోవు రక్షకుడు, పునరుత్థానసూత్రము, తుదితీర్పు, స్వర్గవాసభావము మొదలగు విషయములు జొరాస్టరు మతములోనుండి గ్రహింపబడినవి.

ఈ గ్రంథము జూదులమతగ్రంథమగు 'ఓల్డుటెస్టమెంటు' (ప్రాతనిబంధనగ్రంథము) లో నుండి మొలచిన దనియు, దీనిపై ఓల్డుటెస్టమెంటు ప్రాబల్యము ఎక్కువగా నున్న దనియు దీనినివ్రాసిన ప్రముఖు లభిప్రాయపడుచున్నారు. కాని యూదుమతగ్రంథమగు 'ఓల్డుటెస్టమెంటు' నకును, క్రైస్తవగ్రంథమగు 'న్యూటెస్టమెంటు'నకును కొన్ని ముఖ్య భేదము లున్నవి. క్రైస్తవగ్రంథము జీసస్సును మహనీయుని గుఱించియే యున్నది. యూదులగ్రంథము ఒక్కగా నొక్క దేవుని నమ్మి ఆయన దుష్టశిక్షకు డనియు, శిష్టరక్షకు డనియు, జంతుబలి వలన మానవులపాపములు పరిహారమగునని యు నొక్కి చెప్పుచు, శిష్టుడైన మానవు డాచరింపవలసిన కర్మకాండను పేర్కొనియున్నది.

'న్యూటెస్టమెంటు'లోని మొదటి నాల్గు కాండములు జీసస్ యొక్క జీవితచరిత్రను వర్ణించుచున్నవి. ఒకబీదవడ్రంగికి కుమారుడుగా పుట్టిన శ్రీజీసను బాల్యమునుగుఱించి వివరములు తెలియవు కాని పండ్రెండేండ్ల బాలుడుగానున్నప్పుడే దేవాలయములో విద్వాంసుల గోష్ఠులలో కూర్చుండి ఆధ్యాత్మిక విషయములలో తనకు గల ఇష్టమును ప్రకటిం

చెను. ముప్పదిఏండ్లవయస్సువఱకు ఇంటిపట్టున అజ్ఞాతముగా నుండి, అప్పుడు తనమతమును బోధింప ప్రారంభించెను. క్రమమైన బడిచదువు లేనివాడయ్యు అద్వితీయమైన ఆధ్యాత్మిక, నైతికజ్ఞానము కల్గినవాడయ్యెను. సిద్ధాంతముల లోని శబ్దార్థములకును, భావార్థములకును కల భేదమును గ్రహించి అనుభవించి మానవలోక మున నవతరించిన క్రీస్తు అనగా రక్షకుడు ఎట్లుండవలె నన్నది ఆచరించి చూపెను.

తొలి నాల్గు కాండములలో మొదటిది, మొట్టమొదట వ్రాయబడిన దని నిర్ధారణచేసి చెప్ప వీలులేదు. 'లెవి' యను పేరు గల పన్నులు వసూలుచేయువాడొకడు జీససుకు అనుచరుడై 'మాథ్యూ' అని పేరుమార్చుకొని క్రీస్తుశకము 70—90 సంవత్సరముల ప్రాంత మున దీనిని వ్రాసె నని ప్రతీతి. 'అపోసిల్స్' అనబడు క్రీస్తుఆంతరంగికశిష్యులు పన్నిద్దఱిలో నితడొకడు. యూదుమతమునుండి క్రైస్తవ మతమునకు మార్పబడినవారికి క్రీస్తుగుణగణ ములను బాగుగా తెల్పు ఉద్దేశ్యముతో ఇది వ్రాయబడె నట. క్రైస్తవప్రపంచమున అతి ముఖ్యమైన గ్రంథములలో నిది యొకటి.

రెండవకాండము క్రీ. శ. 63–70 సంవత్సర ములలో 'జాన్‌మార్కు' అనువానిచే వ్రాయ బడెను. ఇతడు పీటరునకు సన్నిహితస్నేహి తుడు, శిష్యుడునుకూడ. మాథ్యూ, ల్యూకుల కాండముల కన్న ముందే వ్రాయబడిన యిది వర్ణనవిశిష్టత కథాచమత్కృతి కలిగియున్నది. ఇది యూదులుకానివారిని ముఖ్యముగా రోమను లను ఉద్దేశించి వ్రాయబడినది.

మూడవకాండము 'ల్యూక్' అను సంక్షిప్త నామముగ 'ల్యూకనస్' అను సిరియాదేశస్థు నిచే వ్రాయబడెను. అతడు యూదుకాడు, వైద్యుడు, సెంటుపాలునకు సన్నిహితస్నేహి తుడు. ఇతడు విద్వాంసుడగుటచే తనగ్రంథ మును స్వచ్ఛమైన గ్రీకుభాషలో వ్రాసెను. దీని రచనాకాలము క్రీ. శ. 80 అని విజ్ఞులు అభి ప్రాయపడుచున్నారు. ఈ గ్రంథమున పొందు పఱుపబడిన పదునెనిమిది నీతికథలును, ఆఱు అద్భుతలీలలును వేఱెచ్చటను కానరావు. ఈ పుస్తకము అన్ని విషయములును సంపూర్ణముగ గల్గియుండుటయే గాక సంఘటనలను కాలాను క్రమముగ వర్ణించియున్నది. ఇది యూదులను, ఇతరులను అందఱిని ఉద్దేశించి వ్రాయబడినది.

'జాన్‌సువార్త' అనునది నాల్గవ కాండము. జీసస్ ఆంతరంగిక భక్తుడగు 'జా' ననువానిచే క్రీ. శ. 80-110 సంవత్సరములలో ఇది వ్రాయ బడెను. జీసను, దేవునికుమారుడు, రక్షకుడను నమ్మకము క్రైస్తవులలో గాఢముగా నాటు కొనునట్లు చేయుటకై యిది వ్రాయబడెను. జాన్ గొప్పతత్త్వవేత్తయు, వేదాంతియు అగు టచే గ్రీకువేదాంతమున కనుగుణముగా జీస స్సును వర్ణించెను. ఇతరకాండములలో నున్న అనేకవిషయము లిందు లేవు గాని, వానిలో లేని అనేకవిషయములు ముఖ్యముగా జీసస్సు యొక్క సూక్తులు, ఆధ్యాత్మికచర్చలు ఇందు గలవు. ఆచార్యుడుగాను, మతసంస్కర్తగాను అందఱిచేతను గ్రహింపబడిన జీససునకు జాన్, మానవాతీతమును గొప్పదియు వర్ణింపరాని దియు అగు నొకయౌన్నత్యమును కల్పించెను.

ఈ నాల్గుకాండముల కనంతరము జీసను అంతరంగభక్తులగు అపోసిల్స్ అను వారి కార్యములను వర్ణించు కాండము కలదు. దీన్ని

వ్రాసినది రెండవకాండపుకర్తయగు ల్యూక్ మహనీయుడే. ఇందు తొలిక్రైస్తవదేవాలయము లెట్లేర్పడినదియు వర్ణింపబడియున్నది. అంతేగాక జీససుకు సాక్ష్యము బల్కి జీసస సేవలో జీవమును కోల్పోయిన స్టీఫెన్సుకథ ఇందు కలదు. రాళ్ళచే కొట్టి చంపబడిన యాతడు అవసానకాలమున తనపై రాళ్లు రువ్వినవారిని గూర్చి 'తండ్రీ, వీరిని క్షమింపుము; తాము చేయున దేదియో వారికే తెలియదు' అని ప్రార్థించెను. రాళ్లు రువ్వినవారిని ప్రోత్సహించిన సాలు డను నతడు ఎట్లు హృదయ పరివర్తనము కల్గి జీససుభక్తుడై సెంటుపాల్‌గా మారెనో అదియు విపులముగ వర్ణింపబడియున్నది. యూదులమాతయగు పీటరు పరివర్తనముగూడ ఇందు వర్ణింపబడియున్నది. జీసస నందలి నమ్మకము భక్తివ్యాపించుటకు ముఖ్య కారకులు పీటరుపాలులే!

తొలిరోజులలో క్రీస్తు మతావలంబకులు ఎక్కువగా బాధింపబడుచుండుటచే వారు భయపడి దేశమును వదలి నలుమూలలకును పోయిరి. పోయినచోట్ల నెల్ల వారు క్రైస్తవమతవ్యాపక కేంద్రములుగా ఏర్పడిరి. అట్టివారికి ఉత్సాహము, ప్రోత్సాహము కల్గించుటకు పీటరు, పాలులు వివిధప్రాంతములనున్న వారికి లేఖలు వ్రాసిరి. వీనినే 'పత్రములు' (లేఖావళి) (ఎపిసిల్సు) అందురు. ఈ పత్రముల కదంబము న్యూటెస్టమెంటులోని ఒకకాండముగా ఏర్పడెను. ఇందు పాలు వ్రాసిన లేఖలు నాలుగు. అవి రోమనులకు, కొరింతియా దేశస్థులకు, గెలా టియన్లకు వ్రాయబడెను.

హీబ్రూ లనబడువారికి వ్రాయబడిన లేఖలు ఎవరిచే వ్రాయబడినదియు తెలియదు. అక్విలా అను నతని భార్యయగు ప్రిస్కిలా అను విదుషీమణి, ఒక గొప్ప రోమన్ వంశమునకు చెందిన నారీమణి యిద్దానిని వ్రాసె నని కొందఱ యూహ.

ఈ లేఖలకాండమున తర్వాత వచ్చునది జేమ్సు లేఖావళి. జీసస్ యొక్క కుటుంబవివరములును, ఆయన తోబుట్టువుల విషయమును గుఱించియు ఎక్కువ తెలియదు. జీసస్‌కు సోదరుడును, మేరియమ్మ రెండవకుమారుడును అగు జేమ్సు ఈ పత్రములను వ్రాసెను. జీసస్‌ను గుఱించిన అనేకవివరములు, స్మృతులు బైబిలులోని యితర కాండములందు చెప్పబడనివి అనేకములు ఇందు కలవు. ఇతనిసూక్తులలో ప్రధానమైనవి దేవుని నమ్మి ఆయన ఆజ్ఞలను పరిపాలింపుమనుటయే. సత్యమైనదియు, పరిశుద్ధమైనదియు అగు ధర్మము అనాథులైన శిశువులను, అభాగ్యులైన విధవలను రక్షించి కాపాడుటయే. అదియే జగత్పితయగు దేవునికి ఇష్టము.

జీసస్‌కుటుంబమును గుఱించి "ది హిడన్ రోమాన్స్ ఆఫ్ ది న్యూటెస్టమెంట్" అను పుస్తకములో డాక్టర్ రాబర్ట్‌సన్ ఈవిధముగా చెప్పుచున్నాడు: "జీసస్‌కుటుంబములో పెద్ద కుమారుడగు జీసస్ చిన్నతనముననే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానముపొంది మతసంస్కర్తయై దైవసాన్నిధ్యముపొంది మానవాళిని తరింపజేయువాడయ్యెను. రెండవకుమారుడగు జేమ్సు అట్టి జ్ఞానము లేనివాడయ్యెను సదాచారసంపన్నుడు ఆయెను. ఈ ఇరువురి భావములకును సంఘర్షణ తప్ప దయ్యెను. అందఱితోచేరి యితడును తన అన్నను పిచ్చివానిగ తలచెను. కడపట జీసస్ ప్రాణాపాయస్థితిలో నున్నాడని తెలియగనే,

ఆయనయొక్క నైర్మల్యము, సౌమ్యత, ప్రేమ, దయ, తాను నమ్మినదానికై మృత్యువును సహితము ఎదుర్కొను ధీరత, మొదలగు సుగుణములు హృదయమునకు ఆకళింపునకు వచ్చి పశ్చాత్తప్తుడై కుటుంబముతోసహా జీసస్ ఉండు తావునకు పోయెను, కాని యితడు అక్కడికి చేరునప్పటికి జీసను అసువుల బాసియుండెను. పశ్చాత్తాపముతో క్రుంగిన మనస్సుగల జేమ్సు తన యన్న వచ్చి తన్ను క్షమింపనిదే ఎట్టి ఆహారమును కైకొననని ప్రతినబూనెను. జీసను తన తమ్మునికి కనపడి, తన కష్టములకు, శిక్షకు ప్రేమ, ప్రేమస్వరూపుడగు దేవుడు తప్ప మఱెవ్వరును బాధ్యులు గారని పల్కి ఊరడించి అదృశ్యుడయ్యెనని 'పాలు' మహాశయుడు చెప్పుచున్నాడు.

జీసనుమతమునకు ముఖ్యప్రవక్తయైన జేమ్సు గొప్పవాడై ప్రాతమతమును ఈ క్రొత్తమతమును సమన్వయించుటకు ఎక్కువ శ్రమపడెను. క్రీ. శ. 70 లో రోమునగరపతనసమయమున ఈ క్రొత్తమతమును అణగద్రొక్కవలయునని సంకల్పించిన మతగురువులు, జేమ్సును, అతనిసోదరునివలెనే, విచారించి, కొండపై నుండి క్రిందికి త్రోసి చంపవలసినదిగా తీర్మానించిరి. అట్లు త్రోయబడియు మరణింపని జేమ్సును ప్రాణము పోవువఱకు రాళ్ళచే రువ్వించిరి. అట్లు తనపై రాళ్ళరువ్వువారిని ఉద్దేశించి, పూర్వము జీసనువలెనే, "ఓ ప్రభూ, నాతండ్రీ, వీరిని మన్నింపుము; తామేమి చేయుచున్నదియు వారెఱుగరు" అని ప్రార్థించెను. జేమ్సు లేఖావళికి తర్వాత వచ్చునవి పీటరు, జానుల లేఖావళి. పీటరు వ్రాసిన మొదటిపత్రము నీరో అను రాజునకు భయపడి ఏషియామైనరు దేశమునకు పరారియైన క్రైస్తవులను [illegible] చుటకు వ్రాయబడినది. క్రైస్తవుల నందఱిని ఉద్దేశించి వ్రాయబడిన జేమ్సు పత్రావళి సారము ఇది :—"దేవుడు ప్రేమస్వరూపుడు. ప్రేమ నెఱుంగనివాడు దేవుని ఎఱుంగలేడు. దేవుని ప్రేమించువాడు దేవుని సృష్టియగు ప్రతి మనుజుని సోదరప్రేమతో చూడవలయును."

ఈ గ్రంథములోని ఆఖరుకాండము జాన్ రచించినది. దీనిని 'ప్రకటనగ్రంథము' (బుక్ ఆఫ్ రెవలేషన్) అందురు. శ్లేషార్థాలంకార భూయిష్ఠమగు నీగ్రంథమును నానార్థముల నిచ్చునట్లు అనేకవిధములుగ వ్యాఖ్యానించియున్నారు. ఇందు దేవుడు తనమాటల ద్వారా మున్ముందు జీసను జన్మింపబోవునదియు, ఆయన ఎట్లు క్రైస్తవమతమును వ్యాపింపజేసి భూలోకమునంతయు ప్రభుని సామ్రాజ్యముగా మార్పబోవునదియు భూలోకపుప్రజలకు తెలియజెప్పిన క్రమము కలదు.

ప్రపంచములో 60 కోట్ల జనులచే అవలంబింపబడిన క్రీస్తుమత నూతన నిబంధనగ్రంథ సారము ఇది. ప్రపంచములో మఱి ఏ ఒక్క మతమును గాని యిందఱు ప్రజలు అవలంబించి యుండలేదు.

ఇక క్రీస్తుమతమున కంతయు ప్రధానలక్ష్యమగుజీససుక్రీస్తునుగుఱించి విచారింతము. జీసను యొక్క బోధనలసారము "ప్రేమస్వరూపుడగు దేవుని ప్రేమింపుము. దేవుడు మనల నందఱిని ప్రేమించును గాన దేవుని ప్రేమించుటయే గాక అతనిచే సృష్టింపబడిన ప్రతిమానవుని తప్పక ప్రేమింపవలయును. అపకారికి అపకారము చేయుటకంటె, ఉపకారము చేయుటయే గొప్ప. నిన్ను ప్రేమించువారినే ప్రేమించుటకన్న నీ

విరోధులను ప్రేమించుటయే ఉత్తమలక్షణము.''

బీదలను, రోగులను ఎందరినో ఆయన కాపాడెను. అప్పటి క్రైస్తవేతరమతాచార్యులకును ఈయనకును ఎన్నియో సంఘర్షణలు కల్గెను. వారు తాము చేయుచున్నది తప్పని తెలిసియు తగ్గిపోవుట మర్యాదకు గౌరవమునకు హానికరమని పశ్చాత్తాపము చెందరైరి. మీదుమిక్కిలి జీససుపైనే కత్తిగట్టిరి. దేవుని పూజకై ఏర్పాటైన పవిత్ర దేవాలయములలో అర్చకులు వ్యాపారదృష్టి కల్గి బలికై కొని వచ్చిన జంతువులను ఎక్కువధరకు వేలము పాడుట మొదలగు హీనకార్యములను సహింపక వీనిని తన శక్తికొలది అణచదలచెను. జనసామాన్యము ఆయన ఉద్దేశ్యములను మెచ్చుకొని ఆయనకు అండగా నిలిచిరి. అధికారులు, జనులలో జీససుకు గల పలుకుబడిని సహింపక ఆయనను తుదముట్టించుటకు నిశ్చయించిరి. తాను మానవపుత్రుడనే యని జీసస చెప్పుచున్నను మున్ముందు, తాను దేవునిపుత్రుడనని కూడ చెప్పుకొని వెనుదీయడను భావముతో ఆయన విరోధులు మండిపడిరి.

యూదులు జీసుక్రీస్తు తమకు రాజగునని ఎదురుచూచిరి కాని అతడెట్లు ఆ పదవికి వచ్చునో ఇంచుకయేని గుర్తింపరైరి. బీద కుటుంబములో పుట్టి బీదజనులతో మెలంగుచు ప్రేమను చాటుచు దేశాటనము జేయు ఈయన ఎట్లు తమకు రాజగునో వారికి తెలియలేదు. ప్రాపంచికస్థాయిలో యోచించువారికి, పరమార్థపుస్థాయిలో జీసస సాధించువిజయములు అర్థము కాలేదు. తుదకు ఆయనపై పగబూని, ఆయనను పట్టి, విచారించి మరణశిక్షను విధించి సిలువపై కొఱత వేసిరి. కొఱతలో కూడ ఆయన ప్రేమచే నిండినహృదయావేదనముతో ''తండ్రీ, వీరిని మన్నింపుము. తాము చేయునది ఎద్దియో వీరికే తెలియ'' దని దేవుని సంబోధించి ప్రార్థించెను. ఆయన తుదిమాటలు ఒక అద్భుతానుభవము. ఎవరును ఎదురుచూడనిది.

మరణానంతరము పాతిపెట్టబడిన ఆయన మూడవరోజు లేచి వచ్చి తన్ను నమ్మిన అంతరంగికశిష్యులకు దర్శనము ఇచ్చి ప్రేమను సత్యమును చాట నియోగించెను. ఆయనదర్శనము చేత దుఃఖితులు సంతోషాంతరంగులైరి. భీరులు ధీరులైరి. అనేకులు తమ ప్రాణములను సయితము లెక్కసేయక ఆయన ఆజ్ఞప్రకారము జీససుసూక్తుల ప్రచారమునకు గడంగిరి. అట్టి లోకోత్తరుని అడుగుజాడల నడచి సర్వేశ్వరుని ఆధ్యాత్మికపూజచే తృప్తిపఱచుటయే మన ఏకైక కర్తవ్యము.

వేసరిక యిమ్ము దాతకుఁ గాసు సుమీ మేరువంత కనకంబైనన్
కాసే మేరువు లోభిక వాసిగ మఱి కుందవరపు కవిచౌడప్పా॥
'పరవిత్తము గోమాంసము, పరసతి తనతల్లి' యనుచు భావించిన యా
నరుడు నరుండా, రెండవ కరివరదుడె కుందవరపు కవిచౌడప్పా॥

—కవిచౌడప్ప

ఖురానె షరీఫ్

ఆచార్య శ్రీ డి. చిన్నికృష్ణయ్యగారు

‘ప్రవక్తా, నీతో వాదము చేయువారితో నిట్లనుము: మేము మీరు ప్రకటించిన సత్యమును, మీ ప్రవక్తలు ప్రకటించిన సత్యమును విశ్వసింతుము. మీ దేవుడును మా దేవుడును ఒకడే. మేము అతనికే విధేయులము’. ఈ ప్రవచనము ఖురానులో నట నట పునరుక్తము. శాంతియుతసహజీవనము నాశించు నాధునిక యుగమున వివిధ విశ్వమతములందు విశ్వాసము, సహనశీలము, సత్యగ్రహణపరాయణత్వము లనునవి యత్యవసరములు.

ముప్పదికోట్ల ముస్లిముజనులకు కొంగు బంగారము ఖురాను. ఇస్లాము మతమునకు వేదము. అల్ ఖురానను నామ మా గ్రంథమున పెక్కుచోట్ల కన్పట్టుచున్నది. ఖరాధాతువు నుండి యీశబ్దము నిష్పన్నమందురు. ఖరా అనగా ‘అతడు మొత్తముగా సమకూర్చినది’ యని యర్థము. ఖుర్ఆన్ అనగా ‘గ్రథితమైనది లేక పఠింపబడినది’ యని భావము. విశిష్టమతోపదేశ మిందు నిహితమై యుండుట చేతను, నిత్యపఠనమునకై యిది నిర్దిష్టమగుట చేతను సీనామకరణము సమీచీనమైయున్నది. నిజమునకు, ప్రపంచమతగ్రంథములలో ఖురానువలె విశ్వవ్యాప్తమై, అసంఖ్యాకపాఠకలోకము నాకర్షించిన గ్రంథము మఱొకటి కానరాదు. భగవత్ప్రేరితమై మహమ్మదు ప్రవక్త హృదయఫలకమున నవతీర్ణమైన గ్రంథరాజము. తేజోమూర్తియు జ్ఞానమూర్తియునగు అల్లా యొక్క సత్యసందర్శన మని ఈ వేదము నాదరింతురు. మహమ్మదునకు దివ్యోపదేశములు జిబ్రాయిలను దేవదూత మూలమున వ్యక్తీకరింపబడినవి, ‘రమదాన్’ మాసమున 25 లేక 27-వనాటి రాత్రి ప్రథమోపదేశము లభ్యమైనది. ఇది అరబీభాషయందు ‘లయలత్ అల్ ఖదర్’ అని వ్యవహృతము.

ఖురాను బహునామకము. అల్-కితాబ్ - అనగా స్వయంసంపూర్ణమైనది; అల్-ఫుర్ఖాన్ - సదసద్వివేచనము కలది; అల్-ధికర్ అనగా విశ్వశ్రేయమైనది; అజ్జికర్ - జ్ఞాపకము చేయునది; అల్-ముహైమిన్ - వెనుకటిసత్యవేదముల సంరక్షించునది - ఇత్యాది నామములు పెక్కులు ఖురానునందే యట నట గలవు.

ఈ గ్రంథమందలి యధ్యాయములకు ‘సూరా’ లని వ్యవహారము. మొత్తము 114 సూరాలు కలవు. ‘సూరా’ శ్రేష్ఠతావాచకము, అంతస్తు అని అర్థము. సూరాలు రెండు విధములు: దీర్ఘములు, హ్రస్వములు. సూరాలలోని ప్రవచనముల లఘుగురువిస్తృతిక్రమమున సవరింపబడి సమీకృతములై యుండుటయే ఖురాను అధ్యాయవిభజనములోని వైశిష్ట్యము. మిక్కిలి పెద్దదియగు సూరాయందు 286 శ్లోకములును, మిక్కిలి చిన్నది యగు సూరాయందు మూడు

శ్లోకములును కలవు. అయినను ప్రతి సూరాయును స్వయంసంపూర్ణమైనది. దీర్ఘాధ్యాయములు, (సూరాలు) పెక్కు 'రుకూ' లుగ విభజింపబడినవి. ప్రతిరుకూయందు నొక్కొక్క విషయమునుగూర్చిన చర్చ కలదు. రుకూలు పరస్పర సంబంధము కలవియై విషయమనుస్యూతమై యొప్పుచుండును. రుకూలు మరల 'ఆయతు'లుగా విభక్తములు. ఆయతు అనగా సూక్తి, ప్రవచనము, శ్లోకము, 'చిహ్నము, గుర్తు' అని వాచ్యార్థము, భగవత్సందేశమనియు వివరింప వచ్చును. ఖురానులో 6360 ఆయతులు కలవు.

పారాయణసౌలభ్యము నాశించి ఖురానును ముప్పదిభాగములుగ విభజించిరి. ఒక్క నెల దినములలో పారాయణము ముగియవలయునను సౌకర్యార్థము చేయబడిన విభజనమిది. ఒక్కొక్కభాగమునకు 'జుజ్' అని పేరు. ఇదిగాక ఏడుదినములలో పారాయణయోగ్యమై యుండ వలయునని ఈ గ్రంథము నేడుభాగములుగ విభజించియున్నారు. ఒక్కొక్కభాగమునకు 'మంజేల్సు' అనిపేరు. ఈ విభాగములలో విషయవిభజనము లేదు.

మహమ్మదు ప్రవక్తకు త్రివింశతి వత్సర కాలమున బోధితమైన సత్యసూక్తులు. ఆప్రవక్త చేతనే సంకలితములై ఖురానయ్యెను. భగవత్సందేశము మానవహృదయమున వ్యక్తీకృతమగుటను అరబీభాషలో 'వహీ' అందురు. జిబ్రాయిలను దేవదూత భగవదాజ్ఞానుసారముగ తదుపదేశములను ప్రవక్త కందజేసెననుటవలన ఖురాను భారతీయవేదములవలె నపౌరుషేయ మనుట గమనార్హము. అహమ్మతి కారణముగ నిందలి సత్యముల ననుమానించుట శ్రేయస్కరము కాదు. అది అనుభవైకవేద్యము. తన యిరువదియైదవయేట మహమ్మదు ఖదీజాయను నలువదియేండ్ల వితంతువును వివాహ మయ్యెను. పిదప మక్కా సమీపమందలి హీరాపర్వతగుహలో నేకాంతవాసప్రియుడై ధ్యానతపోనిష్ఠుడై యుండెను. దివ్యసందేశము లొక్కొక్కటే చిఱుగజ్జెల మ్రోతలవలె వినవచ్చుచుండెను. శ్రుతిగతములైన శబ్దములు కాలక్రమమున స్పష్టములై యతని స్మృతిపథమున ముద్రితము లైనవి. గ్రథనపఠనాజ్ఞుడైన ప్రవక్తకు గ్రహణధారణపటుత్వము మిక్కుటమై యుండినది. తానెఱిగిన సత్యమును శిష్యులకు ప్రబోధించువాడు. మహమ్మదునకు పదుమూడేండ్లు మక్కాపట్టణమునందును, పదియేండ్లు కారణాంతరములచే ప్రవాసస్థానమైన మదినాపట్టణమందును ప్రవచనములు ప్రోక్తము లైనవి. 93 అధ్యాయములు మక్కాలోను, 21 అధ్యాయములు మదినాలోను ప్రబోధితము లయ్యె నని గ్రంథమును పరిశీలించిన గ్రహింపగలము. ప్రవక్త శిష్యులలో నగ్రగణ్యుడును ప్రథమఖలీఫాయు నగు అబూబకర్ మహాశయుడు ఉపదేశక్రమము ననుసరించి పెక్కుప్రతులువ్రాయించి ప్రపంచమందలి ముస్లీము కేంద్రములకు ప్రచారార్థము పంపించెను. ఉథ్మాను నతడుచేసిన సేవయు నిట్టిదే. మహమ్మదు ప్రవక్తయే తద్వేదమును పఠించి తదనుగుణముగ ప్రవర్తించుచు ననుయాయులకు మార్గదర్శకు డయ్యెను. ఖిలకాండములుగాని, ప్రక్షిప్తములుకాని, పాఠాంతరములుగాని లేక ప్రపంచమంతటను నొక్క ప్రతియే ప్రచారమందుట ముస్లీములమత ప్రత్యయమునకు ప్రత్యక్షనిదర్శనము. ఈభాగ్యమునకు తదితర మతగ్రంథము లెవ్వియు నోచు

కొన లేదు. "ఈగ్రంథమునాచే ప్రోక్తమైనది. నేనే దీనికి సంరక్షకుడనుగ నుందును" - అని ఖురానులోని భగవద్వచనము.

ప్రజానీకము నైహికపారమార్థికముగా పరిపక్వదశకును, సంపూర్ణస్థితికిని గొని పోగల చైతన్యశక్తి ఖురానునకు కలదు. తన్మతోద్దేశము నట్టిదే. దైహికమానసిక సంబంధములైన ఆధివ్యాధులను హరించి యారోగ్య మొసర్చునది కావున నీగ్రంథమునకు 'షిఫా' అనియు నామాంతరముకలదు. ఖురాను తాను బోధించిన మతమును 'ఇస్లామ్' అని పేర్కొన్నది. 'ఇస్లామ్' అనగా 'శాంతివహించుట' యని అర్థము. 'సలమ్' అనగా శాంతి. ఆత్మశాంతిని పొందినవాడు 'ముస్లీమ్' అగును. మహామతములు పెక్కులు మతకర్తల నామములతో ప్రసిద్ధికెక్కినవి. 'మహామ్మదీయుల'ను వ్యవహారము పాశ్చాత్యకల్పితమే కాని ఖురానునందు కానరాదు.

ఖురానుగ్రంథము క్రొత్తవేదము కాదు, ఇస్లాము మత మొక క్రొత్తధర్మమును కాదు. సత్యమువలె రెండు ననాదిసిద్ధములైనవే. "ఇప్పుడు మీయొద్దనున్న సత్యమును నిరూపించుచు ఇది వెలువఱుప బడినది" అనియే ఖురాను చాటుచున్నది. సత్య మొక్కటే. అది సనాతన మైనది. 'ఏకం సత్' ప్రతిజాతి యొక్క మూలమత మొక్కటే. అది మానవుని ప్రకృతియందు స్థగితమై యున్నది. వివిధ ప్రవక్తలు దేశకాలపాత్రానుసారముగ నీ మూలమతమును - సత్యమును - కొన్ని యాచారవ్యవహారములతోడను, సంప్రదాయములతోడను వ్యాపింపజేయుచున్నారు. కాని యీ యాచారవ్యవహారములును, సంప్రదాయములును వాని నాధారముగ జేసికొని ప్రవృద్ధమైన మన స్తత్త్వమును ప్రబలి మూలసత్యమునకువిరుద్ధమగునపుడు ధర్మచ్యుతి కలుగును. సత్యమునకంటె సంప్రదాయము బలవత్తర మగునపుడు ధర్మముపతనమై ఆచారము దాని స్థానము నాక్రమించును. నిరాత్మకమైన ఆచారము మాత్రము తలయెత్తినచో నది మనస్స్వభావములో భాగమై, మనస్తత్త్వమున లీనమై నిత్యమగు సత్యమునకు మూలచ్ఛేదకారణమగును. "ఆచారప్రభవో ధర్మః ధర్మస్య ప్రభురచ్యుతః" - అనుటలోని యాంతర్య మాచారమువలన ధర్మము ప్రభవింపవలయు ననియే గాని చ్యుతము కావలయు నని కాదు. మూలమతమును 'దీన్' అనియు, దానితో బాటు ప్రవక్తలు కాలానుగుణముగ స్థాపించు జీవితవిధానమును 'మిల్లత్' అనియు నిస్లాము వ్యవహరించుచున్నది. జీవితవిధానమునకు సంబంధించిన ధర్మమగు 'మిల్లతు'న మార్పులేర్పడుట సహజ మనియు నైనను మూలమతమున విపర్యాస మేర్పడుటకు వీలు లే దనియు ఖురాను సుబోధము చేయుచున్నది.

ప్రపంచచరిత్రలో నీ మహత్తరమతగ్రంథము కొనివచ్చిన పరివర్తన మత్యపూర్వమైనది. నిజజీవితకాలముననే జాతీయజీవనమును సంస్కరించి మహోన్నతమైన విపరిణామమునకు కారకుడైన మహమ్మదు ప్రవక్త వంటి మతసంస్కర్త 'నభూతో నభవిష్యతి', విగ్రహములను, శిలలను, చెట్టుచేమలను, ఇసుకదిబ్బలను దివ్యములని విశ్వసించి పూజించుచుండిన అరబ్బుదేశీయులను నిరువదియైదు సంవత్సరములలోనే ఖురానుసంపూర్తిగ మార్చివేసినది. వారు విగ్రహారాధనమునకు వైదొలగి యేకేశ్వరోపాసకులైరి. మూఢవిశ్వాసములకు విముఖులై ధర్మవిచయనపరాయణు

లైరి. విస్మృతవివేకులైరి. నిరంకుశమైన వారి దౌష్ట్య మదృశ్యమై ఉదాత్తకార్యాచరణముల కును సంఘసేవకును దారితీసినది. పుత్రికలు పుట్టినచో సజీవముగ పాతిపెట్టుట, విమాతను వివాహామగుట, కామాసక్తి మున్నగు దురాచారములు మాటు మణగినవి. మద్యపాన నిరసనము, స్త్రీపుంవిభేదములేక ఆస్తియందు సమభాగము, పవిత్రమైన వైవాహికబంధము, పాతివ్రత్యప్రభావము, నైతికజ్ఞాన మిత్యాదులు నెలకొనినవి. జీవచ్ఛవమై యుండిన జాతిని మేలుకొలిపి, నూతనాభిరుచులను కలుగజేసినది. ఐహికాముష్మిక వైజ్ఞానిక పథములలో అరబ్బీయులకు నూతనాధ్యాయ ముదయించినది. వ్యక్తి, కుటుంబము, సంఘము, జాతి, దేశము – అన్నిటియందును ఖురాను సంస్కారములను కొనివచ్చినది. నిద్రాణమై, శోభాదరిద్రాణమై యుండిన సంఘమున యుగయుగములకు నసాధ్యమైన సంస్కరణాభ్యున్నతిని 'ఖురాను' అచిరకాలముననే సాధింపగల్గినది. మతగ్రంథములకు ముఖ్యముగా నుండవలసిన చైతన్యశక్తి యిట్టిదే.

స్వమతాభిమానమును పరమతాసహనముసు లేని ప్రజాతతి యరుదు. తత్త్వజ్ఞులు వీనికి సుదూరముగ సంచరింతురు. భగవదైక్యము, మానవైక్యము అనెడు ధర్మద్వయము ను ప్రతిపాదింపవలయు ననుటయే ఖురాను యొక్క యేకైకోద్దేశము. మానవైక్యసిద్ధాంతము నంగీకరించినచో జాతి, కుల, వర్ణ, దేశాదిభేదములు, సంఘర్షము నశించుటకు వీలగును. "ఏకమేవా ద్వితీయం బ్రహ్మ" అనుటయే గాని బహుదైవతారాధనము మె అశాంతికి కారణమైనది.

"యేన ద్యౌ రుగ్రా పృథివీ చ దృఢ
యేన సువ స్తభితం యేన నాకః
యో అన్తరిక్షే రజసో విమానః
కస్మై దేవాయ హవిషావిధేమ?"

అనుచు నాటి ఋషిసత్తములు బహుదేవతార్చనమునకు పరాఙ్ముఖులైరి గాని నేటి స్థితిగతులను పరిశీలించినచో

"చిన్న చిన్న రాళ్లు చిల్లర దేవుళ్లు"

అను విధమున పరిహాసమునకు దారితీసినది. భగవంతుని అనంతగుణములను వర్ణించు నామము లెన్ని యున్నను నవి యన్నియు నతని యంశలనుమాత్రమే నిర్దేశింపగలవు. పరిపూర్ణుడగు బ్రహ్మమును నిర్దేశించు శబ్దము సాధకులకును సామాన్యులకునుకూడ నత్యావసరము. "నేదం య దిద ముపాసతే" అను నుపనిషద్వచనమును, "యాన్తి దేవవ్రతా దేవాన్, పితౄన్ యాన్తి పితృవ్రతాః, భూతాని యాన్తి భూతేజ్యా, యాన్తి మద్యాజినో ఽపి మామ్" అను గీతావచనమును భగవంతుని సంపూర్ణదర్శనమునకు గుణనామకీర్తన ముపకరింప దని విశదము చేయుచున్నది. శ్రుతియు "అంధం తమః ప్రవిశన్తి య ఉ సంభూత్యాం రతాః" అని నొక్కి వక్కాణించుచున్నది. కావున ఖురాను అచిన్త్యరూపమును, అవాఙ్మానసగోచరమును నగు ననంతమునైన శుద్ధబ్రహ్మమునకు సర్వార్థనామకమగునట్లు "అల్లాః" అను శబ్దమును కల్పించినది. ఈ శబ్దమునకు వ్యుత్పత్తిగాని, లింగవచనములు గాని లేవు. ఇది యెట్టి యాకారమునకును 'చిహ్నము' కాదు. బహుదేవతార్చనమును నిషేధించి, శుద్ధబ్రహ్మమునకు సంజ్ఞావాచకమైన 'అల్లాః' శబ్దము నేర్పఱచినది.

మతప్రవక్తయగు మహమ్మదుకూడ పూజార్హుడు కాడని ఖురాను బోధించును.

మహాత్ములైన మతాంతర ప్రవక్తలయందును, నితరమతసత్యములందును విశ్వాసముంపవలయు నని ఖురాను శాసించుచున్నది. మతస్వీకరణమునకు బలాత్కారము పనికిరాదనియు, మతస్వీకరణము వ్యక్తియొక్క స్వాభిప్రాయమునకు సంబంధించిన విశ్వాసమనియు ఖురాను సందేశము.

మృత్యనంతరజీవితమునుగూర్చి ఖురానులో వలె మరెందును విస్పష్టవివరణము లేదు. మృతితో మానవుని జీవిత మంతమగుట లేదు. అది జీవునియొక్క తర్వాతి యున్నతావస్థకు గొనిపోవుచున్న దట. ''అతీంద్రియములైన తత్త్వములందు విశ్వాసముంపుము'' అని ఖురానుయొక్క ఆదేశము. విశ్వాసము 'ఆస్తిక్యము'కు పునాది. 'విశ్వాసము'నకు 'ఈమాన్' అరబీమూలము. 'ఈమాన్' అనగా అచంచలమగు ఆస్తిక్యబుద్ధి. ఆర్షవ్యవహారమున 'శ్రద్ధ' యని రూపాంతరము కలదు. 'శ్రద్ధాతపః' అను శ్రుతిసూక్తి సర్వవిదితము.

మానవహక్కుల విషయమున 'ఇస్లాము' ప్రతిపాదించిన వైప్లవిక సిద్ధాంతములలో స్త్రీస్వాతంత్ర్య మొక్కటి. ప్రతిమతమునందును నబలల కుచితస్థాన మొసగబడ లేదు. స్త్రీ పురుషునితో నన్నివిధముల సమానురాలేయని ఖురాను పెక్కుచోట్ల స్పష్టము చేసినది.

ఖురాను నాధారముగ జేసికొని 'ఇస్లాము' మత మొక ఆదర్శసంఘమును నిర్మించినది. ఈ యాదర్శసంఘము నైదుసిద్ధాంతములు స్తంభములవలె సంరక్షించుచుండును. అందు ఏకేశ్వరోపాసనము ప్రథమస్తంభము. భగవత్ప్రార్థనము లేక నమాజ్ రెండవస్తంభము. 'జకాత్' మూడవస్తంభము. 'జకాత్' అనగా దాతృత్వము. అందును నైచ్ఛికమగు దాతృత్వముకాక నిర్ణీతమగు దాతృత్వమునకు 'జకాత్' అని వ్యవహారము. ఉపవాసము నాల్గవస్తంభము. మక్కాయాత్ర లేక 'హజ్' అనునది అయిదవస్తంభము. ఈ సిద్ధాంతములకు విపుల వివరణము ఖురానునందు కలదు.

ఒకచేతియందు ఖురాను నుంచుకొని, మఱొకచేతియందు కత్తి నుంచుకొని మహమ్మదు 'ఇస్లాము' మతమును వ్యాపింపజేసె నను అపోహ పెక్కురకు కలదు. యుద్ధమెట్టి పరిస్థితులలో విహితమను ప్రశ్నకు ఖురాను సదుత్తర మొసగగలదు. కురుక్షేత్రయుద్ధరంగమున నుదయించినంత మాత్రమున గురుబంధువధ విధిగ బోధింపబడినంత మాత్రమున గీతోపదేశము సమాదరణీయము కాక పోవునా ?

ఖురానునందు వేదాంతము, నీతిశాస్త్రము, కర్మకాండలకు సంబంధించిన విధులు, ధర్మశాస్త్రము — మున్నగున వన్నియు కలవు. ముస్లిముప్రపంచమున సర్వశాస్త్రములు అత్యద్భుతముగ వృద్ధినొందుటకు ఖురాను ప్రోద్బలమే పరోక్షకారణము. దీనిని మహమ్మదు ప్రవక్తయొక్క మాహాత్మ్యమందురు. ఖురానునందలి విషయవైవిధ్యము విశ్వవిశాలమైనది.

అవిజ్ఞాతే పరే తత్త్వే
శాస్త్రాధీతిస్తు నిష్ఫలా
విజ్ఞాతే ఽపి పరే తత్త్వే
శాస్త్రాధీతిస్తు నిష్ఫలా.

వార్తలు, విశేషాలు

శ్రీమత్స్వామి మాధవానందజీమహారాజు రామకృష్ణమఠ - మిషనులకు క్రొత్త కేంద్రాధ్యక్షులు

శ్రీమద్విశుద్ధానందజీమహారాజుగారి కనంతరం శ్రీమత్స్వామి మాధవానందజీమహారాజుగారు రామకృష్ణమఠమిషనుల కేంద్రాధ్యక్షులుగా ఎన్నుకోబడ్డారు.

శ్రీమన్మాధవానందస్వాములవారు తే 15-12-1888 దినాఁడు జన్మించారు. ఇల్లు విడిచి భగవదన్వేషకులై 1910 జాన్యువరిలో బేలూరుమఠంలో చేరారు. వీరు మాతృశ్రీ యొద్ద మంత్రోపదేశం పొంది, శ్రీరామకృష్ణుని ప్రత్యక్షశిష్యు లందఱితో సన్నిహితసంబంధం గల్గి ఉండిన ధన్యులు. 1916 జాన్యువరిలో వీరు శ్రీ బ్రహ్మానందస్వాములవారియొద్దనుండి సన్న్యాసదీక్షాస్వీకారం చేశారు.

వీరు 1910 లో మాయవతి అద్వైతాశ్రమంలో చేరి, 1918 లో దానికి అధ్యక్షులయ్యారు. 1927 వఱకు ఆ స్థానంలో ఉండినారు. 'ప్రబుద్ధభారత' పత్రికకు వ్యాసములు వ్రాస్తుండినారు. 'సమన్వయ' అను హిందీపత్రికను ప్రారంభించి దానికి సంపాదకులుగా ఉండినారు. 1918 లోనుండి అద్వైతాశ్రమధర్మకర్తలలో వీ రొకరుగ ఉండినారు. ఈయన పరిపాలనాకాలంలోనే 1920 లో కల్కత్తా అద్వైతాశ్రమం పుట్టింది.

1927 మే నెలనుండి 1929 జూను నెలవఱకు శ్రీమన్మాధవానందస్వాములు సాన్ఫ్రాన్సిస్కో-వేదాంతసొసైటికి సెక్రిటరిగా అమెరికాలోనే ఉండినారు. భారతదేశమునకు మరలి వచ్చింతర్వాతనే వీరు రామకృష్ణమఠమిషనుల అసిస్టెంట్సెక్రిటరి (సహాయకార్యదర్శి) లలో ఒకరుగ అయ్యారు. మఠమిషనుల నిర్వాహక పరిషత్తులో సభ్యులుగను ధర్మకర్తలలో ఒక్కరుగను వీరు 1922 నుండి ఉంటుండినారు. 1938 నుండి 1961 వఱకు వీరు 'మఠ-మిషను'ల జెనరల్ సెక్రిటరిగా ఉండినారు. ఆ కాలానికి నడుమ 1949 కును 1951 కును నడుమ రెండేండ్ల కాలం మాత్రం అనారోగ్యకారణంచేత వీరు విశ్రాంతిలో ఉండినారు. 1962 మార్చిలో వీరు మఠమిషనులకు ఉపాధ్యక్షులు (వైస్ప్రిసిడెంటు) గ అయ్యారు.

వాఙ్మయసముద్రానికి వీరు అగస్త్యులు అనవచ్చు. అంత కూలంకషమైన పాండిత్యం వీరిది. హిందూమత ప్రమాణ గ్రంథాల సంప్రదాయ రహస్యార్థములు వీరికి కరతలామలకం. పెక్కు ఉద్గ్రంథాలకు వీరు రచించిన ఆంగ్లానువాదాలు పరమప్రమాణపదవిని అధిష్ఠించి ఉన్నవి. శ్రీశంకరభగవత్పాదుల బృహదారణ్యకోపనిషద్భాష్యమునకు వీరు ప్రసాదించిన ఆంగ్లానువాదం అవిస్మరణీయ గ్రంథరాజం.

శ్రీవివేకానందస్వామిశతతమజయంతి మహోత్సవము, తిరునెల్వేలి

1962 వ సంవత్సరము జూలై 12 వ తేదీ నాడు తిరునెల్వేలి పౌరులు సమావేశమై తమ జిల్లాలో వివేకానందస్వాముల శతతమ జయంతి మహోత్సవమును సముచితరీతిని జరుపుటకు మండలపరిషత్తును ఏర్పాటుచేసినారు. ఏబదివేల రూపాయలదాకా పైకమును ప్రోగు చేయవలసిన దనియు స్వామిజీ స్మృతికంకిత ములుగ ఒకప్రార్థనకూటమును గ్రంథాలయ మును నిర్మింపవలసినదనియు తీర్మానము చేయ బడెను.

గ్రంథపరిచయం

[సమితికి గ్రంథాలు పంపేవారు రెండేసి ప్రతులు పంపవలె అని మనవి]

ఆత్మానుభవము

ఇది శ్రీకాళహస్తి శ్రీభగవద్గీతాప్రబోధ సంఘాధ్యక్షులగు శ్రీ నిత్యానందస్వాములవారు ఆంధ్రతాత్పర్యసహితముగ ప్రచురించిన హస్తామలకస్తోత్రము. ఉపోద్ఘాతమున హస్తామలకాచార్యుల చరిత్రము పొందుపఱుపబడియున్నది. తుదను శ్రీశంకరభగవత్పాదుల నిర్వాణ షట్కము కీ. శే. బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి గారి యనువాదపద్యములతో జేర్పబడియున్నది. ఇది సకలాద్వైతగ్రంథసారమనవచ్చు. పాకెట్టు సైజు; పుటలు 32; వెల లేదు.

మన భవితవ్యం

పంజాబు ప్రాంతీయులైన శ్రీ సంత్రామ్, బి. ఏ. గారు ఉర్దూలో వ్రాసిన 'భారత్ కా భవిష్య' అను పుస్తకమునకు శ్రీ నేడిది విశ్వనాథముగారు సామాన్యప్రజానీకానికి సుగ్రహంగా ఉండే వాడుక తెలుగులో వ్రాసిన అనువాదం ఇది. ఆర్యసమాజప్రచురణము. భారతదేశమును బానిసగ చేసిన కులమత తత్త్వాల నిర్మూలించవలెననేది ఇందలి ఉపదేశం. ప్రాప్తిస్థానము – 'సంగమేశ్వర్ సంగమ్' మంత్రి, ఆర్యసమాజం, జోగిపేట, మెదక్ జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్; పుటలు – 26; వెల – 20 నయే పైసలు

సంపాదకులు : శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము,
శ్రీ. కే. ఎస్. ఎస్. రాజన్ గారిచే ది జ్యూపిటర్ ప్రెస్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ (మద్రాసు - 18) న ముద్రింపబడి,